

8. அருச்சனை - வழிபடும் முறை

மண்டலங்கள் மூன்று மருவ வுடனிறுத்தி
அண்டரணை யர்ச்சிக்கு மாறு

(71)

அக்கினி மண்டலம், சூரிய மண்டலம், சந்திர மண்டலம் ஆகிய இந்த மூன்றையும் ஒன்றொடொன்று இயையும்படி நிறுத்துவதே கண்ணிலுள்ள சிவத்தைப் பூசிக்கும் வழியாகும்.

ஆசனத்தைக் கட்டி யரன்றனை யர்ச்சித்துப்
பூசனைசெய் துள்ளே புணர்

(72)

மூலவாயு மேலெழும்புமாறு ஆகுஞ்சனத்தைச் செய்து, அதனால் மேலெழும்பும் அக்கினி சூரிய சோம மண்டலங்களை ஒன்றுபடுத்தி, உள்ளிருக்கும் சிவத்தை அர்ச்சனை செய்வாயாக.

ஆகுஞ்சனம் என்பது மூலாதாரம் பொருந்திய மலத்துவாரத்தைச் சுருக்குதலுக்குப் பெயர். சிவமும் சத்தியும் அக்கினித் தலத்தில் கரந்துறைகின்றனர்.

ஒரு நெல்விதையைப் பூமியில் போட்டுத் தண்ணீர் பாய்ச்சினால் அது பல தானிய மணிகளை உற்பத்தி செய்து கொடுக்கிறது. அதுபோல் பலகோடி தடவை ஆகுஞ்சனம் செய்வதால், மூலாதரத்தில் உள்ள சிவசத்தி சிறப்பினைப் பெற்றுப் பஞ்ச பூதங்களையும் சோமசூரிய மண்டலங்களையும் கடந்து, ஆன்ம ஒளியை அடைந்து சிறப்புறும்.

உள்ளமே வீடாமுணர்வே சிவலிங்கம்
தெள்ளியர் அர்ச்சிக்கு மாறு

(73)

தெளிவடைந்த அறிவுடையோர் மனத்தையே பீடகமாகவும், அறிவையே சிவலிங்கமாகவும் வழிபடுவர்.

ஆதாரத் துள்ளே யறிந்து சிவனுருவைப்
பேதமுற வர்ச்சிக்கு மாறு

ஆறாதாரங்களுக்கு ஆதாரமான சுமுமுனை நாடியில் ஏகமாய் விளங்கும் சி உருவத்தைத் தெரிந்து கொண்டு அர்ச்சிப்பதே ஞான வழியாகும்.

ஆகுஞ்சனத்தால் மூலவாயுவை எழுப்பி, ஆக்கையைத் தியானம் செய்வதில் பிரமன், திருமால், உருத்திரன், மகேசன், சதாசிவம் என்ற பஞ்சமூர்த்திகளும் ஒன்றுபட்டுச் சிவனுருவான ஒளியாக மாறுகின்றனர். சிவம் என்பது எல்லா மூர்த்திகளையும் தன்னுள் அடக்கிக் கொண்ட ஒரே வடிவாகும்.

பூரித் திருந்து புணர்த்து சிவனுருவைப்
பாரித்தங் கர்ச்சிக்கு மாறு

(75)

இருகண் பார்வையும் சேர்த்து இருந்து குவித்துப் பூரகஞ்செய்து, அதனால் வெளிப்பட்ட சிவ உருவத்தைச் சிரசின் மேல் வெளிப்பட்ட இடத்தில் அர்ச்சனை செய்வது சித்தர்களின் வழியாகும்.

விளக்குறு சிந்தையால் மெய்ப்பொருளைக் கண்டு
துளக்கற வர்ச்சிக்கு மாறு

(76)

தெளிவுப்பெற்ற மனத்தினால், அசைவின்றித் தேகத்தில் விளங்கும் மெய்யான சிவ பரஞ்சுடரைப் பார்த்து அருச்சிப்பதே ஞான முறையாகும்.

பிண்டத்தி னுள்ளே பெயரா திறைவனைக்
கண்டுதா னர்ச்சிக்கு மாறு

(77)

தேகத்தினுள்ளே சிவனைப் பார்த்த பிறகு அதை மறையவொட்டாது செய்துகொண்டு அருச்சனை செய்வதே ஞானிகளின் வழிபாடாகும்.

மந்திரங்க ளெல்லா மயங்காமல் உண்ணினைந்து
முந்தரனை யர்ச்சிக்கு மாறு

(78)

முதலில் இரகசியப் பொருள்களைக் குறிப்பிடுவதற்கேற்பட்ட எல்லா மந்திரங்களிலும் மயங்காமல், சந்தேகங்களை ஒழித்து அவை குறிப்பிடும் தந்திரத்தை மனத்தில் வைத்து, அதனால் வெளிப்பட்ட சிவனை அர்ச்சிப்பதே முறையாகும்.

மந்திரங்களை சொற்களாயினும் சங்கேதக் குறிகொண்டு அது குறிக்கும் இடத்தை அறிந்தாலொழிய வெறும் உச்சரிப்பு மட்டும் பலன் தராது.

தேகத்தில் உள்ள கடவுளை நினைந்து இடைவிடாத கருத்தோடு வணங்கும் திறமே ஞான வழியாகும்.

அகார ஓகார சிகார நடுவாய்
வகார மோடாறும் வளியுடன் கூடிச்
சிகார முடனே சிவன்சிந்தை செய்ய
ஓகார முதல்வன் உகந்துநின் றானே.

என்பார் திருமூலர்.

அகரமாகிய இடக் கண்ணையும், உகரமாகிய வலக் கண்ணையும் பொருத்தும் வகையில் உண்டாகும் சிகாரமான ஒளியுடன் வகாரத்தால் குறிக்கும் குண்டலினி சக்தியை எழுப்பி, அபான வாயுவுடன் சேர்த்து, சிகாராதி பஞ்சாக்கரம் குறிப்பிடும் தோளுக்கு மேல் உள்ள ஒளியை நோக்கில், பிரணவத் தலைவனான சிவம் வெளிப்படுவான் என்பது கருத்து.

உள்ளத்தி னுள்ளே யுறப்பார்த்தங் கொண்டசுடரை
மெள்ளத்தா னார்ச்சிக்கு மாறு

(80)

மனத்துள்ளே சாதகன் மென்மையாக அவசரமின்றி, மனமும் பார்வையும் ஒன்றுபடும்படி ஒளிச்சுடரை அவ்விடத்தில் கண்ணாற் காணுதலே வழிபாடாகும்.

இந்தப் பத்துக் குறள்களிலும் சித்தர்கள் வழிபடுகின்ற உள்ளொளி வழிபாடு விளக்கம் பெறுகிறது.

9. உன்ளுணர்வு

அறிவுருவாகிய ஓங்காரத்தின் ஆற்றலைக் கொண்டு யாவற்றையும் அறியுந்தன்மை.

எண்ணிலி யுமி தவஞ்செய்திங் கீசனை
உண்ணிலைமை பெற்ற துணர்வு

(81)

தவத்தின் மூலமாய்க் கணக்கற்ற முறை தேகத்தைக் கடந்து பிரணவத்தின் நடுவில் சிவத்தைத் தீர்த்தன்மையுடன் அடைவதே அறிவின் ஆற்றலாகும்.

பல்லாழி காலம் பயின்றானை யார்ச்சித்து
நல்லுணர்வு பெற்ற நலம்.

(82)

அறிவானது பலமுறை பழகிச் சிவத்தை ஒளிர்ச் செய்வதே ஞான நலமாகும்.

எண்ணற் கரிய வருந்தவத் தாலன்றே
கண்ணப் படுமுணர்வு தான்

(83)

அறிவானது வேறு விதத்திலல்லாமல், எண்ணுதற் கரிதாகிய அருமையான தவத்திலேதான் பொருந்தி நிற்க வேண்டும்.

முன்னைப் பிறப்பின் முயன்ற தவத்தினால்
பின்னைப் பெறுமுணர்வு தான்

(84)

முற்பிறவியில் பெற்ற உடம்பில் முயன்ற தவத்தினால் விளைந்த ஞானாக்கினியால், பின்னர் வந்த இப்பிறவி அறிவானது முழு ஆற்றலை அடையும்.

பண்டைப் பிறவிப் பயனாக் தவத்தினால்
கண்டங் குணர்வு பெறல்

(86)

தேகம் நிலையற்றது அமைந்த மூலவித்தின் பயனே, அறிவைப் பார்த்து, பிரணவ உச்சியில் உள்ள ஆற்றலை அடைவதாகும்.

பழைய பிறவிகளில் சிந்தனையின் திறம் எவ்வளவு வளர்ந்துள்ளதோ அதற்கேற்பவே இப்பிறவியில் மூளையின் திறமுகம் வினைப்பயனும் கூட்டுவிக்கும்.

பேராத் தவத்தின் பயனாம் பிறப்பின்மை
ஆராய்ந் துணர்வு பெறின்

(87)

ஆராய்ச்சியின் மூலமாக அறிவைப் பெற்றால், இடைவிடாத ஞான சாதனை ஏற்பட்டுப் பிறவித் தொடர் முடிவுறும்.

ஞானத்தா லாய வுடம்பின் பயனன்றே
மோனத்தா லாய வுணர்வு

(88)

ஞானத்தாலுண்டாகிய தேகத்தின் பயன்தான், மௌனம் என்ற பிரணவத்தால் ஏற்பட்ட அறிவு.

ஆதியோ டொன்று மறிவைப் பெறுவதுதான்
நீதியாற் செய்த தவம்

சிவத்தோடு பொருந்தும் பிரணவத்தை அடைவதே உறுதி பயக்கும் தவமாகும்.

காடு மலையுங் கருதாத் தவஞ்செய்தால்
கூடு முணர்வின் பயன்

(90)

உடம்பின் கண்ணுள்ள அஞ்ஞான தத்துவங்களின் கூட்டுறவான காடுகளையும், பிரணவம் விளங்கும் சிரசான மலையையும், அவற்றின் குணங்களையும் சிந்தித்து, தவமாகிய ஞானத்தை மேற்கொண்டால் அறிவினுடைய பயன் கீட்டும்.

பிரணவ சொரூபத்தை அறியவும் அதை மறைத்துக் கொண்டிருக்கும் அஞ்ஞான தத்துவங்களைப் போக்கவும் எண்ணி, ஞானப் பயிற்சியைச் செய்தால் அறிவின் பயன் வெளிப்படும்.

10. பத்தியுடைய

பத்தியா லுள்ளே பரிந்தரனைத் தானோக்கில்
முத்திக்கு மூல மது

(91)

சிவத்தின் மீது பேரன்பு கொண்டு, சிவம் விளங்கும் பிரணவத்தைச் சார்ந்து, ஞானம் பயில்கிற மாணவன் அகப்பார்வையை வளர்த்துக் கொண்டால் வீடுபேறு அடையலாம்.

பாடியு மாடியும் பல்காலும் நேசித்துத்
தேடுஞ் சிவசிந்தை யால்

(92)

பிரணவத்தின் அகமுழக்கங்களை எழுப்பியும், சித்தர்களின் யோக முறையால் சிவவொளி உதிப்பதைக் கண்டும், பல தடவைகளிலும் மனத்தை அதில் ஒன்றச் செய்து, சிவனை நாடித் தேடுவதே சன்மார்க்கமாகும்.

அன்பா லமுது மலறியும் ஆள்வானை
யென்புருகி யுள்ளே நினை

(93)

மனிதர்களை ஆட்கொள்ளும் சிவத்தை அன்பினால் அழுதும் பதை பதைத்தும், எலும்பு உருகும்படி உள்முகத்தில் சிந்தனை செய்வாயாக.

பூசனை செய்து புகழ்ந்து மனங்கூர்ந்து
நேசத்தா லீசனை நாடு (94)

சிவத்தை ஆராதனை செய்து, அவனது புகழை நினைந்து, மனத்தை ஒருமுகப்படுத்தி, பார்வையோடு பொருந்திச் சிவத்தைக் கண்டு தெளிவாயாக.

மனமும் பார்வையும் ஒன்றுபடுவதில்தான் சிவத்தைக் காணமுடியும்.

பரசிவத்தின் ஒளியை அகக்கண்ணால் கண்டால் அது அகவிருளைச் சாப்பிட்டுவிடும்.

நல்லானைப் பூசித்து நாத னெனஉருகில்
நில்லாதோ வீச னிலை

நலத்தரும் சிவத்தை ஞானவழியில் பூசித்துத் தலைவன் எனக்கொண்டு, அன்பைச் செலுத்தினால் நிலையாக ஈசன் தங்குமிடம் நிலைத்துவிடும். இதில் ஐயம் இல்லை.

அடியார்க் கடியரா யன்புருகித் தம்முள்
படியொன்றிப் பார்த்துக் கொளல்

திருவடிகளையுடைய சிவத்துக்கு, அந்தத் திருவடிகளைக் கொண்டு ஞான வழிபாடு செய்யவர்கள். ஆனந்த வெள்ளம் புரளத் தங்கள் உடலில் ஆதாரமாகிய நிலைகளில் குறைவுபடாது பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

நீங்கள் எல்லா உயிர்களையும் இறைவனின் வடிவம் என்று எண்ணி அன்பினால் மனத்தில் வைப்புகள்.

மெய்யாயிற் கூர விருப்பற்று வேர்த்தெழுந்து
பொய்மையில் ஈசனைப் போற்று

(9)

அன்புடன் மயிர்க்கூச் செறிய வியர்வை உண்டாகும்வரை கலைகளை எழுப்பி, பொய்யற்ற மெய்ப்பொருளாகிய சிவத்தை வழிபடுவாயாக.

செறிந்ததறிந்து நாடிப்பின் செவ்விர யுள்ளே
அறிந்தரனை யாய்ந்து கொளல்

திருவடிகளை ஒன்றோடொன்று பொருந்தும் வகையில் சேர்த்து, அதனாலுண்டாகும் சிவத்தை உணர்ந்து, அதையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு, பிறகு உள்ளுக்குள்ளே அழகியதாய்ச் சிவத்தை அறிந்து, அதை மூடியிருக்கும் இருளை நீக்கிப் பேரின்பம் துய்ப்பதே, கல்வியாகும். இதையே அவ்வையார் இந்த முதலாவது பகுதியாகிய வீட்டுநெறிப் பாலின் இறுதிக் குறளிலே அழுத்தமாகக் கூறி முடிக்கிறார்.

ஞானம் பயில்கின்ற எல்லா மாணவர்களும் தங்கள் பாதையிலே முன்னேறிச் செல்லும்பொழுது ஒருபோதும் மறந்து விடாமல் எப்போதும் உள்ளத்தில் நிலைநிறுத்திக்கொள்ள வேண்டிய பேருண்மை இது என்பதால், வீட்டு நெறிப்பால் இதனை நினைவூட்டி முடிவு பெறுகிறது.

இனி, இதையடுத்து அவ்வையார் தமது 'திருவருட்பால்' என்னும் இரண்டாவது அதிகாரத்தைத் தொடங்குகிறார். உடம்பைக் கொண்டு, வீட்டுநெறியை நாடி, எத்தகைய பயிற்சிகளை ஒரு மாணவன் செய்தாலும், அவனுடைய சாதனைகளுக்குத் திருவருள் துணை செய்தால் அன்றி, ஞான அனுபவம் கைகூடாது. சித்தர்களின் இந்த அனுபவ அறிவை, இந்த அதிகாரம் விரிவாக விளக்குகிறது. இனி, அந்தப் பாடல்களைப் பார்க்கலாம்.

2. திருவருட்பால்

1. அருள்பெறுதல்

அருளினால் அன்றி அகத்தறி வில்லை
அருளின் மலமறுக்க லாம்

(101)

திருவருளினால் அல்லாமல் உடலுக்குள் அறிவாகிய பிரணவ சொரூபமானது உண்டாவதில்லை. அருள் விலாசத்தால் மும்மலங்களை ஒழிக்கலாம்.

இருளைக் கடிந்திடம் இறைவன் அருளால்
தெருளும் சிவசிந்தை யால்

(102)

சிவத்தைப் பற்றிக் கொண்டு நிற்கும் ஒருமுகப்பட்ட மனத்தினால், இப்பொழுது மாயையாகிய இருட்டை நீக்கிவிட, பரமசிவத்தின் திருவருளால் சிவகலையானது வெளிப்பட்டுச் சேர்ந்து நிற்கும்.

வாய்மையால் பொய்யா மனத்தினால் மாசற்ற
தூய்மையாம் ஈசன் அருள்

(103)

சத்தியத்தினாலும், உடல் பற்றிய சிந்தனையற்ற மனத்தினாலும் குற்றமில்லாத சிவ சத்தியாவது தூய்மையாகும்.

சிவகலைகள் என்பதும், சிவசக்தி என்பதும் ஒருபொருளே தரும்.

ஒவ்வகத்துள் நின்ற சிவனருள் பெற்றக்கால்
அவ்வகத்துள் ஆனந்த மாம்

ஓங்காரமாகிய பிரணவத்தின் நிலைபெற்றுள்ள சிவகலையை அடைந்தால், அந்தச் சிவகலையின் ஆனந்தமானது உண்டாகும்.

உன்னுங் கரும முடிக்கலாம் ஒள்ளிதாய்
தொல்லை யருள்பெற்றக் கொள்ளலாம்.

(106)

உள்ளே பொருந்தும்படி, ஒளிமிக்கதான சிவகலையை அடைந்தால் நினைக்கின்ற செயல்களை முடித்துக் கொள்ளலாம்.

சிந்தையுள் நின்ற சிவனருள் பெற்றக்கால்
பந்தமாம் பாசம் அறும்

(107)

பிரணவத்தில் விளங்கும் அருட்சுவையை அடைந்தால், மனத்தின்கண் நிலைத்துப் பத்தித்துக் கொண்டிருக்கும் இருளானது நீங்கும்.

பத்தித்துக் கொண்டுள்ள பாசத்தை அறுக்க ஒரே வழி, பிரவணத்தில் உள்ள அருட்சுவைகளை அடைவதே.

மாசற்ற கொள்கை மதிபோலத் தான்தோன்றும்

ஈசன் அருள்பெற்றக் கால்

(108)

சிவனருளை ஒருவன் அடைந்தால் குற்றமில்லாத, அடைய வேண்டிய பொருளானது சந்திர கலையில் ஒளியைப் போலக் காணப்பெறும்.

ஆவாவென் றோதி யருள்பெற்றார்க் கல்லாது

தாவாதோ ஞான வொளி

பிரணவ உதிப்புக்குக் காரணமான அகரமாகிய சிவகளை வெளிப்பட வேண்டி, அதற்கு உரிய சாதனையைத் தக்கோர்பால் கேட்டறிந்து பயின்று அருட்சுவையை வெளிப்படச் செய்து கொண்டவர்களுக்கு, பிரணவமாகிய ஞானஒளி எழாது.

ஓவாச் சிவனருள் பெற்றால் உரையின்றித்

தாவாத இன்பம் தரும்

(110)

நீங்குதலற்ற சிவ அருளை அடைந்தால், வேறொரு கல்வி இல்லாமலேயே மறைதலற்ற இன்பத்தை அடையலாம்.

2. நிலைப்புறுதல்

கருத்துறப் பார்த்துக் கலங்காமல் உள்ளத(அ)

இருந்திச்சிவனை நிலை

(111)

மனம் பொருந்துமாறு, பிரணவ ஒளியைப் பார்த்து வேறு எண்ணங்களால் சிதறாதபடி, மனத்தோடு திருத்தமாய்ச் சேர்த்துச் சிவத்தை நிலை.

பார்வை, மனம், குறிக்கோள், மூன்றையும் ஒருமித்துச் சிவத்தை நிலைக்க வேண்டும் என்பதே கருத்து.

குண்டலியின் உள்ளே குறித்தரனைச் சிந்தித்து

மண்டலங்கள் மேலாகப் பார்

(112)

மூலாதாரத்தில் விளங்கும் குண்டலியை எழுப்பி, பிரணவ ஒளியாக்கிக் கொண்டு, அதன் உள்ளே குறிப்பான நடுப்பாகத்தில் சிவத்தை நிலைத்துக் கொண்டு, அக்கினி, சூரிய சோம மண்டலங்கள் ஒன்றுபடுவதில் சிரசின் மேலாக உள்ள ஒளியை உற்றுப் பார்.

ஓர்மின்கள் சிந்தையில் ஒன்றைச் சிவன்றனைனைப்

பார்மின் பழம்பொருளே யாம்

(113)

உடம்பில் மறைந்துள்ள பிந்து கலையைத் தீடத்துடன் எழுப்பி மனத்தோடு சேர்த்து, அங்கே பொருந்தும் சிவனைப் பார்க்க வேண்டும்.

சிக்கனைத் தேர்ந்துகொள் சிந்தையில் ஈசனை

மிக்க மலத்தை விடு

(114)

திருவடிகள் ஒன்றோடொன்று பொருந்துவதில் வெளிப்படும் பிரணவ கலையை வெளிப்படுத்தும் உபாயத்தை, ஆசானிடம் அடைந்து தெரிந்து, அதில் தேர்ச்சியடைந்துகொள்.

ஆறு ஆதாரங்களை மனத்தினால் ஒன்றுபடும்படி அடைந்து, அதில் பொருந்தியிருக்கிற மின்னல்களையும் ஆய்ந்து தெளிந்து விளங்கும்படி செய்துகொண்டு, சிவத்தை வெளிப்படுத்தி அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

நீத்தம் நிலைந்திரங்கி நின்மலனை யொன்றுவிக்கீல்

முற்றும் அவனொளியே யாம்

(116)

பிரணவத்தின் ஒளியே சிதறுண்டு ஐம்புல ஆற்றல்களாக உள்ளது. நாள்தோறும் முயன்று இச்சத்திகளை மடக்கிப் பிரணவ ஒளியால் ஒன்றுபடுத்தினால், பிரணவம் முழு உருவமடைந்து விடும்.

ஓசையுணர்ந்(து) அங்கே யுணர்வைப் பெறும்பரிசால்

ஈசன் கருத்தாய் இரு

(117)

பிரணவத்தில் உண்டாகும் சத்தத்தை அறிந்து, சிவனுடைய எண்ணத்தைக் கொண்டு இரு.

இராம்பகல் அன்றி இருசுடர்சிந் திக்கல்

பராபரத்தோடு ஒன்றலு மாம்

(118)

சிவமே பரமாகவும் அபரமாகவும் உள்ளது. அத்தகைய சிவத்தைச் சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பவன் அவனுடன் ஒன்றி, அவனது ஆற்றலைப் பெறுவான்.

மிக்க மனத்தால் மிகநினைந்து சிந்திக்கில்

ஒக்கச் சிவனுருவ மாம்

(119)

மேலே கூறியவாறு பிரணவ ஒளியில் பதிவுற்ற மனத்தால், அதிகமான நினைப்பைச் சிவன்மேல் வைத்து, சிந்தனையுடன் பொருந்தி நின்றால், உடலிலுள்ள எல்லாத் தத்வங்களும் பேரொளியான சிவனுருவமாய் விடும்.

வேண்டுவோர் வேண்டும் வகைதான் விரிந்தொங்கும்

காண்டற்(கு) அரிதாம் சிவம்

(120)

காண்பதற் கரிதாகிய சிவமானது ஞானிகளுக்குப் பத்துத் திசைகளிலும் பரவி நிற்கும்.

3. தெரிந்து தெளிதல்

தேறித் தெளிமின் சிவமொன்றே உள்ளாணர்வில்

கூறிய பங்குணமும் ஆம்

(121)

அறிவுருவமான பிரணவத்தை அறிந்து, அதுவே சிவமென்று தெளிவடைந்தான் ஞானிக்கு வேண்டிய குணங்களை அடையலாம்.

உண்டில்லை என்ற உணர்வை அறிந்தக்கால்

கண்டில்லை ஆகும் சிவம்

(122)

உண்டு என்று உணர்வை அறிந்தக்கால் சிவம் உண்டாம், இல்லை என்று உணர்வை அறிந்தக்கால் சிவம் இல்லையாகும்.

ஒருவர்க்கு ஒருவனே யாகும் உயிர்க்கெல்லாம்

ஒருவனே பங்குணமும் ஆம்

(123)

ஒப்பற்ற ஞானிகளுக்கு, தனிச்சிவமானவனே அறிவுமயமாக இருப்பான், ஞானமற்றவர்களுக்கெல்லாம் அந்தச் சிவமே வேறுபட்ட குணமுடையவன் ஆவான்.

எல்லார்க்கும் ஒன்றே சிவமான தென்றுணர்ந்த

பல்லோர்க்கும் உண்டோ பவம்

(124)

உயிர்களுக்கெல்லாம் ஒன்றே சிவ வடிவம் என்று அறிந்த, ஊழி ஊழியாக அறிந்தோர்க்கு பிறவியானது இராது.

ஆயும் இரவியும் ஒன்றே அனைத்துயிர்க்கும்

ஆயுங்கால் ஒன்றே சிவம்

(125)

எல்லா உயிர்களுக்கும் சூரியன் ஒன்றே ஆகும். அவ்விதமாகப் பார்த்தால் ஆன்மாக்களுக்குச் சிவசூரியனும் ஒன்றே ஆகும்.

ஒவாத தொன்றே பலவாம் உயிர்க்கெல்லாம்

தேவான தென்றே தெளி

(126)

பலவாறான உயிர்களுக்கெல்லாம் எவ்வுயிரினும் நீங்காது நிற்கும் பிரணவமே தெய்வம் என்று தெளிந்து அறிவாயாக, தேவானது, தெய்வமானது !

தம்மை அறியாதார் தாமறிவோம் என்பதென்

செம்மையால் ஈசன் தீறம்

(127)

ஞான ஆய்வினால் தம்மை உணர்ந்த பெரியோர்களே இறையுணர்வு பெற்றவர்கள்.

எல்லா உலகத் திருந்தாலும் ஏத்துவார்கள்
நல்லுலக நாதன் அடி

ஞான வாழ்வில் இச்சையுடையவர்கள் உலக வாழ்வில் உள்ள துன்பத்தைக் கண்டு அஞ்சாமல் சாதனையில் நிற்பர்.

உலகத்தில் பட்ட உயிர்க்கெல்லாம் ஈசன்
நிலவுபோல் நிற்கும் நிறைந்து

(129)

புவுலகில் பிறந்த உயிர்களுக்கெல்லாம் நிலவுபோல் சிவன் முழுமையாக நிற்பான்.

உலகத்தில் மன்னும் உயிர்க்கெல்லாம் ஈசன்
அலகிறந்த ஆதியே யாம்

(130)

புவுலகில் உள்ள அனைத்துயிர்களுக்கும், அலை தங்களுக்குள் எத்தகைய மாறுபாடு கொண்டிருப்பினும் ஆதிமூலமாக விளங்குவது மெய்ப் பொருளே ஆகும். அதுவே அலகில்லாத முழுமுதற் காரணம் ஆகும்.

4. கலை ஞானம்

சத்தியால் சந்திரனைச் சொங்கதிரோன் ஊடுருவில்
முத்திக்கு மூலம் அது.

(131)

பிங்கலை நாடி என்னும் சூரியன், சத்தியாகிய இடகலை நாடியாகிய சந்திரனுடன் பொருந்தினால் அந்தப் புணர்வானது வீடுபேறு தரவல்லது.

அயனாங்கொள் சந்திரன் ஆதித்தன் ஒன்றில்
நயனமா முத்திக்கு வீடு

(132)

தேய்வும் வளர்ச்சியுமுள்ள சந்திரகலையைக் கொண்டு சூரியகலையைச் சேர்த்தால் வீடு பேற்றிற்குக் கண் திறக்கும்.

அஞ்சாலும் மாயா தறம்பொருள் இன்பமும்
துஞ்சா தவர்துறக்கும் ஆறு

(133)

ஐம்புலன்களின் வாதனையால் அழிந்துவிடாமல் தங்களைக் காப்பாற்றிக்கொண்டு உயிர்வாழ்பவர்கள், மெய்யான அறம் பொருள் இன்பம் துய்த்து வீடுபேறு அடைவர்.

ஈசனோ டொன்றி இசையாப் பொருளில்லை
தேச விளக்கொளி யாம்

(134)

சிவத்தோடு மனமும் பார்வையும் பொருந்தினால், கூடிவராத பொருள் கிடையாது. சிவவொளி, உலகத்தை விளக்கித் காட்டும் பிரகாசமே ஆகும்.

தாஞ்செய் வினையெல்லாம் தம்மை அறவுணரில்
காஞ்சனமே ஆகுங் கருத்து

(135)

மனத்தினால் தன்னை முழுமையாக அறிவானேயானால், தான் செய்கின்ற வினைகள் எல்லாம் பொன்போல் ஒளிபெற்று விளங்கும்.

கூடக மான குறியெழுத்தைத் தானறியில்
வீடகம் ஆகும் விரைந்து

(136)

அமைதியாய் மறைந்திருக்கும் ஞானவிளக்கத்துக்குத் குறிக்கோளாக உள்ள பிரவணத்தை அறிந்துகொண்டால், மோட்ச வீடு தந்தேகமே ஆகும். இதுவே சீவன் முத்திநிலை என்பது.

வீடக மாக விழைந்தெல்லை வேண்டுமேல்
கூடகத்திற் சோதியோ டொன்று

(137)

உடம்பையே மோட்ச வீடாக எண்ணி, அதில் நுண்மையாக வெளிப்படும் பிரவணவ ஒளியில் மனத்தையும் பார்வையையும் செலுத்தினால், அதுவே பேரின்பமாகிய மோட்சநிலை ஆகும்.

பூசித்து நின்ற சிவனைப் புணரவே
பாரித்த தாகுங் கருத்து

அருள் ஒளியோடு நின்ற சிவ வடிவத்தை மனம் தொடர்பான பார்வையில் கலைகள் சூழும்படி செய்தால் சாதனை கைகூடும்.

இரேசக மாற்றி சிவனைப் புணரவே
பாரித்த தாகுங் கருத்து

சூரிய சந்திரர்களால் செய்யும் யோகமுறையைக் கடைப்பிடித்து, முகத்தின்முன் உதிக்கும் ஒளியில் மனத்தை நிலைபெறுவமாறு நிறுத்திக் கொண்டால், பிரணவ நடுவில் சிவன் அருள் ஒளிரும்.

சிந்தையில் நின்ற நிலைவிசம்பில் சாக்கிரமாம்
சந்திரனில் தோன்றும் உணர்வு

மனத்தின் உதவியைப் பெற்றுச் சந்திர கலையில் வெளிப்படும் அறிவான் ஓங்காரமானது, நிற்கின்ற நிலையிலிருந்து விண்ணைச் சார்ந்தால், அதுவே சாக்கிரம் என்ற உணர்வு நிலையாகும். இது சூக்கும் உலகின் நனவு.

5. உருவொன்றி நிற்கல்

எள்ளகத் தெண்ணெய் இருந்ததனை ஓக்குமே
உள்ளகத் தீசன் ஒளி

எள்ளுக்குள் எண்ணெய் கலந்து உள்ளது. அதைப்போலவே உடலினுள்ளிருந்து வெளிப்பட்ட பிரணவத்தில் சிவனுடைய ஒளியும் இருக்கின்றது.

பாலின்கண் நெய்ப்போல் பரந்தெங்கும் நிற்குமே
நூலின்கண் ஈசன் நுழைந்து

(142)

பாலில் நெய் மறைந்திருப்பதுபோலச் சிவம் உள்புகுந்து நாடிகளின் எல்லாப் பாகங்களிலும் முழுமையாகப் பரவி இருக்கின்றது.

கரும்பினில் கடடியும் காய்பாலில் நெய்யும்
இரும்புண்ட நீரும் இயல்பு

(143)

கூரும்புக் கோலில் வெல்லக்கட்டி உண்டாவதுபோலவும், காய்ச்சின பாலில் நெய்யானது ஆடையாக வெளிப்பட்டு நிற்பதுபோலவும், நெருப்பில் காய்ந்த இரும்பானது தன்னுள் ஈர்த்துக் கொண்ட நீரைப் போலவும் உலக வழக்கு அமைந்துள்ளது.

பழத்தின் இரதம்போல் பார்த்தெங்கும் நிற்கும்
அழுத்தினால் ஈசன் நிலை

(144)

பக்குவமாகிய பழத்தை அழுத்தினால் அதன் சாறு வெளிப்படுவது போல், பக்குவிகளாகிய சாதகர்கள் சிவனின் இருப்பிடத்தைக் கண்டு, மனத்தோடு கூடிய பார்வையைப் பாய்ச்சினால் சிவன் வெளிப்படுவான்.

தனுவொடு தோன்றுமே தானெல்லாம் ஆகி
அணுவதுவாய் நிற்கும் அது

(145)

தானே தேகத்துடன் உள்ளும் புறமுமாகிய எல்லாப் பொருள்களிலும் முழுமையாகப் பரவி வெளிப்படும் அந்தச் சிவமானது, அணுவுக்குள் அணுவடிவாய் நிலைபெற்றிருக்கும்.

வித்து முளைபோல் விரிந்தெங்கும் நிற்குமே
ஒத்துளே நிற்கும் உணர்வு

(146)

சூரிய சந்திர கலைகளுடன் கூடி, பிரணவத்தின் உள்நிற்கின்ற பிரணவ அறிவானது, வித்திலிருந்து முளை நீளுவதுபோல் உண்டாகி, அகன்று உடம்பாயும், உடம்பைச் சூழவும் நான்கு திக்குகளிலும் நிற்கும்.

அச்சமாங் காரம் அகத்தடக்கி னாற்பின்னை
நிச்சயமாம் ஈசன் நிலை

(147)

பயம் என்னும் கீழ்நோக்கும் சக்தியையும், இறுமாப்பையும், பிரணவ ஒளியில் செலுத்தி எரித்துவிட்டால், பிறகு சிவனிருப்பிடம் உறுதியாக நிலைத்துவிடும்.

மோட்டினீர் நாற்றம் முளைமுட்டை போலுமே
வீட்டுளே நிற்கும் இயல்பு

(148)

பிரணவத்தினுள்ளே சிவம் இருக்கும் நிலையானது. உயர்வான இடத்திலிருந்து தண்ணீர் இறங்குவது போலவும், மணம் மரத்தில் இருந்தாலும் வாசனை பரவுதல் போலவும், முட்டையில் உள்ள குஞ்சு பக்குவம் ஆகும் வரையில் முட்டைக் குள்ளிருந்து, பின் முட்டையை உடைத்துக்கொண்டு வெளிவருதல் போலவும் இருக்கும்.

நினைப்பவர்க்கு நெஞ்சத்துள் நின்மலனாய் நிற்கும்
அனைத்துயிர்க்கும் தானாம் அவன்

(149)

எல்லா உயிர்களுக்கும் தானாக நிற்கும் பரமசிவன், தன்னை அசைவற்ற நிலையிலிருந்து சிந்திப்பவர்களுக்கு அவரவர் மனத்திற்குள் மாசற்றவனாய் நிற்பான்.

ஓசையின் உள்ளே உதீக்கின்ற தொன்றுண்டு
வாசமலர் நாற்றம்போல் வந்து

(150)

மலரினின்றும் வாசனை மறைந்திருந்து வெளியாவதுபோல், பிரணவ கோசத்தில் வந்துபொருந்தி வெளிப்படுகின்ற சிவம் ஒப்பற்றதாய் உள்ளது.

6. முத்தி காண்டல்

மனத்தோடு றுபுத்தி ஆங்காரம் சித்தம்
அனைத்தினும் இல்லை அது

(151)

மனத்தோடு பொருந்தும் அறிவு, அகங்காரம், சித்தம் ஆகிய அந்தக் கரணங்களில் முத்தியானது இல்லை.

மனம், அறிவு, அகங்காரம் என்ற மூன்றில் கூட்டமே சித்தத்தடாகமாகும். அகங்காரம் என்பது ஆன்மாவைக் கீழிழுக்கும் செயல், இதன் இழுப்புத் தன்மையை மாற்ற முன்னதிகாரத்தில் சிவத்தினிடம் செலுத்தும்படி கூறப்பெற்றத. அந்தக்கரண சமூகம் என்று இவை நான்குக்கும் (மனம், அறிவு, அகங்காரம், சித்தம்) பெயர். வீடு பேற்றைக் கருதினபோது அவைகளின் தன்மையே மாறி மேல்முகம் கொண்டுவிடும்.

வாக்கும் கருத்தும் மயங்கும் சமயங்கள்
ஆக்கிய நூலினும் இல்

(152)ள

வாக்கின் வல்லமையாலும் கருத்துக்களாலும் மயக்கம் கொள்கிற நூல்களாலும் முத்தி கிடையாது.

உருவமொன் றில்லை உணர்வில்லை ஒதும்
அருவமும் தானதுவே ஆம்

(153)

முத்தி என்பதற்கு உருவம் கிடையாது. சுட்டி அறியும் தன்மையும் கிடையாது. உடல் முழுவதும் பரவி, மன மண்டலத்தில் பொருந்தி உருவமற்ற மனமாக நிற்கும்.

எல்லா உருவையும் கடந்து நின்றாலேதான் முத்தி கைகூடும்.

தனக்கோர் உருவில்லை தானொங்கும் ஆகி
மனத்தகமாய் நிற்கும் அது

(154)

ஆன்மாவிற்ரு ஒரு வடிவமில்லை, எடுத்த உடம்பில் எங்கும் பரவி மனத்தைப் பொருந்தி நிலைபெறும்.

பெண்ணான் அலியென்னும் பேரொன் றிலதாகி
விண்ணாகி நிற்கும் வியப்பு

(155)

ஆன்மாவுக்கு பெண், ஆண், அலி என்று சொல்லும்படியான வேறு பாடுகள் இல்லாததாகி வான்வடிவாய் நின்றிருக்கும்.

ஆன்மாவுக்கு ஆண், பெண், அலி என்ற வேற்றுமை, உடலைப் பற்றும் போதுதான் ஏற்படுகிறது.

அனைத்துருவ மாய அறிவை அகலில்
தினைத்துணையும் இல்லை சிவம்

எல்லா உருவங்களையும் எங்கும் பரவி நிற்கும் உருவமற்ற அந்தக் கரணம் பொருந்திய பிரணவத்தை அறியாவிட்டால், திணையளவும் சிவத்தைக் காணமுடியாது.

பிரணவமே உயிர்களாகவும், சிவமாக அருவத்திலும் உள்ளது. இதுதான் சிவத்தின் சொரூபமும் தடத்தமும் பொருந்திய சதாசிவ நிலையாகும்.

துணிமுகத்துக் காதியாத் துன்னறி வின்றி
அணிதார் இரண்டு விரல்

(157)

ஒளியுள்ள முகத்திற்கு முதற்காரணமாய்ப் பொருந்திய அறிவு தவிர, மோதிரத்தை அணியும் விரலும் அங்குசமாகிய சுண்டுவிரலும் ஆக இரண்டு விரல்களுண்டு.

மயிர்முனையிற் பாதி மனத்தறி வுண்டேல்
அயிர்ப்புண்டல் காதி நிலை

(158)

உரோமத்தினுடைய அரைப்பாக அளவு பிரணவ அறிவு இருந்தால், அவ்விடத்தில் சிவத்தின் இடம் இருக்கும்.

தற்பர மான சதாசிவத் தோடொன்றில்
உற்றறி வில்லை உயிர்க்கு

(159)

உயிர்களுக்கு, அந்த மேலான சதாசிவத்தோடு மனமும் பார்வையும் பொருந்தினால், அவர்களிடத்தில் பொருந்திய மனத்தின் விரிவாகிய உணர்ச்சி ஒழிந்துபோகும்.

உதக்கம் உணர்வு பசிகெடப் பட்டால்
பிறக்கவும் வேண்டா பிறப்பு

(160)

தூக்கம், பாலூணர்வு, பசி ஆகிய இவை மூன்றையும் ஒழித்தால் ஒருவன் மீண்டும் இவ்வுலகில் பிறவியெடுக்க வேண்டியதில்லை.

7. உருவாதீதம்

கருவின்றி வீடாம் கருத்துற வேண்டில்
உருவின்றி நிற்கும் உணர்வு

உருவமற்றுப் பிரணவத்தில் நிற்கும் நுண்ணுடம்பைத் தம் வசப்படுத்திக் கொண்டால், எண்ணமானது அருவுருவாகிப் பிறவியை வெல்லும் நிலையைத் தரும்.

பிறத்தலொன் றின்றிப் பிறவாமை வேண்டில்
அறத்துருவ மாற்றி இரு

(162)

அந்தக்கரணங்கள் வினைவயமாகி மீண்டும் பிறவிக்கு வழிசெய்யாமலிருக்க வேண்டில், மூல காரணமாகிய உருவங்களை அவைகள் உதிக்காமல் தடுத்து, உருவமற்ற பிரணவத்தில் அசைவற்று இரு.

உருவங்கள் எல்லாம் அறுத்தறம் ஆற்றில்
கருவேதும் இல்லை தனக்கு

(163)

எண்ணத்தாலுண்டாகிய உருவங்களை எல்லாம் உண்டாகாமல் தடுத்து, பழைய வாசனைகள் மீண்டும் உதிக்காமல் சாதனையால் தடுத்து நிறுத்தினால், சாதகனுக்குப் பிறப்பினைக் கொடுக்கும் அஞ்ஞான தத்தவங்களின் ஆட்சி ஒழியும்.

கறுப்பு வெளுப்பு சிவப்புறுபொன் பச்சை
அறுத்துருவ மாற்றி இரு

(164)

கறுப்பு வண்ணமான வளியாற்றலையும் வெளுப்பு நிறமான விண்ணாற்றலையும், சிவப்பு நிறம் பொருந்திய கனலாற்றலையும், பொன்னிறம் பொருந்திய மண்ணாற்றலையும், பச்சை நிறம் பொருந்திய புனலாற்றலையும், அவற்றின் இயல்பு நிலையிலிருந்து இடம்பெயரச் செய்து, முழுவதுமாக சிரசின் மேலுள்ள பிரணவத்தின் சேர்த்து அசைவற்று இரு.

அனைத்துருவம் எல்லாம் அறக்கெடுத்து நின்றால்
பிணைப்பிறப் பில்லையாம் வீடு

(165)

மனத்தின்கண் எழுகின்ற எல்லா உருவங்களையும் முழுவதும் உதிக்காத வண்ணம் தலையின்மேல் உள்ள ஒளியைப் பற்றி நின்று, மனத்தை அடக்கி அசைவற்ற நிலையில் நின்றால், பின்னர்ப் பிறப்பில்லை, வீடு கைகூடும்.

நினைப்புமாறப் பற்று நிராகரித்து நின்றால்
தனக்கொன்றும் இல்லை பிறப்பு

(166)

நினைத்தலையும் மறதியையும் இல்லாமல் செய்து, உருவங்களையும் உதிக்காமல் நீக்கி, தனது ஆன்ம சொரூபத்திலேயே நின்றால் அவனுக்குப் பிறவி இல்லை.

குறித்துவரும் எல்லாம் குறைவின்றி மாற்றில்
மறித்துப் பிறப்பில்லை வீடு

(167)

மனத்தில் கற்பிக்கப் பெறும் உருவங்களையெல்லாம் முழுமையாக மாற்றி, பிரணவத்தில் மனத்தைக் தோன்றும் வண்ணம் செய்து கொண்டால், மறுபிறவி இல்லை.

பிதற்றும் உணர்வை அறுத்துப்பிர பஞ்ச
விகற்பம் உணர்வதே வீடு

(168)

உலகத்தின் வேறுபாடுகளைப் பேசும் அறிவை விடுத்து, அறிவோடு பிரணவத்தில் சேர்ந்து நிற்பதே முத்தியைத் தரும்.

பிறப்பறுக்க வீடாம் பேருவமை இன்றி
அறுத்துருவ மாற்றி இரு

(169)

உதித்திருக்கும் அஞ்ஞான குணங்களை நாசம் செய்ய, குணங்களுக்குக் காரணமான உருவசத்தியைத் தடைசெய்து, உவமையற்ற பிரணவ வீட்டில் உன் மனத்தைச் சேர்த்து அசைவற்று இருப்பாயாக !

ஒசை உணர்வோ டுயிர்ப்பின்மை அற்றக்கால்
பேசவும் வேண்டா பிறப்பு

(170)

ஒலி அறிவுடன் பிராண அபான வாயுக்களின் இயக்கத்தன்மை ஒழிந்தால் பிறப்பைப் பற்றிய பேச்சே இல்லை; இதை வென்றவனாவாய் !

8. பிறப்பறுக்கல்

தன்னை அறியும் அறிவு தனைப்பெறில்
பின்னைப் பிறப்பில்லை வீடு

(171)

தன்னை அறிவதற்குக் கருவியாயிருக்கின்ற அறிவாகிய ஓங்காரத்தை ஒருவன் அடைத்தால், அதன் பின்னர்ப் பிறவித் துயரம் கிடையாது.

அறம்பாவம் ஆயும் அறிவுதனைக் கண்டால்
பிறந்துமூல வேண்டா பெயர்ந்து

(172)

புண்ணிய பாவங்களை இன்ன தன்மையுடையன என்று ஆராய்ந்து அறியும் பிரணவத்தைப் பார்த்தால், பிறவியை எடுத்து உலகத்தில் துன்பப் படவேண்டியதில்லை.

சிவனுருவம் தானாய்ச் செறிந்தடங்கி நிற்கில்
பவநாச மாகும் பரிந்து

(173)

அகண்ட உருவினை உடைய சிவத்தோடு தன்னைச் செலுத்தி, அந்நிலையில் உறுதியாக நின்றால், பிறவியில் உழுவ வேண்டுவதில்லை !

உறக்கம் உணர்வோ டுயிர்ப்பின்மை யற்றால்
பிறப்பின்றி வீடாம் பரம்

(174)

உடம்பின் இயல்பான தூக்கமும், உணர்ச்சிகளும், பிராணனியக்கமும் இல்லாது நீங்கினால், பிறவாமல் வாழும் பரநிலையை இவ்வுடம்பு அடையும்.

விருப்பு, வெறுப்பு, காமம் ஆகியவை ஒழிந்தால், எல்லா உலகங்களுக்கும் உறைவிடமாக உடல் பொருந்தும்.

உடம்பிரண்டும் கெட்டால் உறுபயனொன் றுண்டு
தீடம்படும் ஈசன் தீறம்

(176)

அன்னமய கோசம், பிராணமய கோசம், குணகஞ்சகம், மனோமய கோசம் ஆகிய இவை தூலம், சூக்குமம் என்ற இரண்டு தேகங்கள். அவற்றின் தன்மை கெட்டால் அதனாலுண்டாகிய பயன் ஒப்பற்றதாய் உள்ளது. அதனால் இறையாற்றல் மிகும்.

தன்னை அறிந்து செறிந்தடங்கித் தானற்றால்
பின்னைப் பிறப்பில்லை வீடு

(177)

உடம்பினுள் உள்ள பிரவணத்தை அறிந்து, அதுவே தான் என்னும் அறிவைத் தெரிந்துகொண்டு, தான் என்று துண்டித்து நினைக்கும் நினைவை விட்டு நின்றால், பிறகு உடம்பில் தத்துவத் தோற்றங்கள் ஏதுமில்லை.

மருளினிற் றி மாசறுக்கின் மாதூ வெளியாய்
இருளினிற் றி நீற்கும் இடம்

(178)

பரநிலையின் அச்சம் இல்லாமல் ஒடுங்கி நின்றால், இரவுபுகல் அற்ற இடம் நினைத்து விடும்.

விகாரம் கெடமாற்றி மெய்யுணர்வு கண்டால்
அகாரமாம் கண்டீர் அறிவு

(179)

அகர பீஜத்தால் குறிக்கப்பெறும் சக்கிலத்தைப் பெண் இன்பத்திலிருந்து பிரித்து, உடலுக்குள் தெளிவடைந்தால் ஓங்கார சொரூபத்தைக் கண்டவராவார்.

சிந்தையாங் காரம் செறிபுலன் அற்றக்கால்
முந்தியே யாகும் வீடு

(180)

மனம் ஆணவத்தோடு பொருந்திய ஐம்புல வாதனை நீங்கினால், உடனே வீடுபேறு கிடைத்துவிடும்.

9. தூய ஒளி காண்டல்

தோன்றிய தெல்லாம் தொடர்க்கறுத்துத் தூய்வெளியாய்த்
தோன்றியக்கால் தூய வொளி

(181)

உதித்து உருவாகி நீற்கும் தத்துவங்களையெல்லாம் துண்டித்து, தூயவெளியாக்கினால் ஆன்ம ஒளி உண்டாகும்.

தெளிவாய தேச விளக்கொளியைக் காணில்
வெளியாய வீடதுவே யாம்

(182)

உடம்பில் தெளிவு உண்டாகும்படி அகண்ட சோதியைக் கண்டால், அதுவே பேரின்ப வீடு.

அகண்டத்தில் உள்ள சிவ ஒளியானது வெளிப்பட்டால் அதன் ஒளியால் உலகம் முழுவதையும் பார்க்கலாம்.

மின்போல் உருவ விளக்கொளிபோல் மேற்காணில்
முன்போல மூலம் புகும்

(183)

மின்னலைப் போலவும் விளக்கொளி சிரசின் முன் கண்டால், தனது ஆதி நிலையான பிரணவ நடுவில் நுழைந்துவிடும்.

பளிங்கு வலம்பு ரிநிகர்த்த தாகில்
துளங்கொளி யாம்தூ நெறி

(184)

தூய்மையான வழியானது படிக்கத்தின் நிறத்தையும், சங்கின் நிறத்தையும் பாலின் நிறத்தையும் ஒத்திருந்தால், யாவற்றையும் விளக்கிக் காட்டும் ஆன்ம ஒளியாம்.

சங்கு நிறம்போல் தவள வொளிகாணில்
அங்கையின் நெல்லியே யாகும்

(185)

சங்கினது நிறத்தைப் போன்ற வெண்மையாகிய ஒளிகண்டால் அழகிய உள்ளங்கையில் நெல்லிக்கனியாகவே ஆகிவிடும். அதாவது பயிற்சியில் பலன் கண்கூடாம்.

துளங்கிய தூண்டா விளக்கொளி காணில்
விளங்கிய வீடாம் விரைந்து

(186)

உச்சியில் அசைவோடு கூடிய தூண்டப்படாத ஒளியைத் கண்டால் விரைவில் பிரணவமாகிய உடம்பேயாகும்.

மின்மினி போன்ற விளக்காகத் தோன்றிழல்
அன்னப் பறவையே யாம்

(187)

மின்மினிப் பூச்சியைப் போன்ற, தோன்றித் தோன்றி மறையும் படியான அந்த ஆன்மாவொளியானது தோன்றினால், அஃது அன்னப் பறவையாகும். அன்னம் என்பது உயிர். அந்த ஒளியே உயிரின் ஒளியாம் என்பது கருத்து.

உள்ளொளி தோன்றி உணரி லருளொளி
அவ்வொளி ஆதி ஒளி

(188)

உடம்பிற்குள்ளிருக்கும் ஒளியாகிய மூலாக்கினியானது வெளிப்பட்டு நிற்க, அதை உணர்வானேயாகில், அந்த ஒளியானது அருளைக் கொடுக்கும் ஒளியே ஆகும்.

பரந்த விசும்பிற் பரந்தவொளி காணில்
பரம்பரமே ஆய ஒளி

(189)

அகன்ற வானில் பரவிய ஒளியைப் பார்த்தால் அது பரம், அபரம் ஆகிய இரண்டினால் உண்டாகிய ஆன்ம ஒளியே ஆகும்.

ஆதி ஒளியாகி ஆள்வானும் தானாகி
ஆதி அவனுருவம் ஆம்

(190)

மூலாக்கினியில் ஒளியாகவும், உயிர்களை ஆள்பவனாகவும் தானே ஆகி நின்ற சிவன், சாதகனுடைய விருப்பம்போல் நிற்பான்.

10. சதாசிவம்

பத்துத் திசையும் பரந்த கடலுலகும்
ஒத்தெங்கும் நிற்கும் சிவம்

(191)

எட்டுத் திக்குகளும், அவற்றுடன் மேல் கீழ் என்றவைகளையும் சோத்துப் பத்துத் திக்குகளிலும், அகன்ற கடலும், கடலார் சூழப்பட்ட புவலகும் ஆகிய எல்லா இடங்களிலும் சிவமானது கலந்து நிலைத்திருக்கும்.

விண்ணிறைந்து நின்று விளங்குஞ் சுடரொளிபோல்
உண்ணிறைந்து நிற்கும் சிவம்

(192)

வானத்தில் முழுமையாக நிறைந்து, நிலையாக நின்று விளக்கிக் காட்டும் சூரியனின் சுடர் ஒளியைப் போல், உடம்பின் உள்பாகத்தில் முழுமையாகச் சிவகலையானது நிலைத்து நிற்கும்.

ஆகமும் சீவனும் ஆசையும் தானாகி
ஏகமாய் நிற்கும் சிவம்

(193)

உடம்பும் உயிரும், இவற்றைப் பிணைந்திருக்கும் பந்தமாகிய ஆசையும் அதுவேயாகி மேலான பரம் இருக்கும்.

வாயுவாய் மன்னுயிராய் மற்றவற்றின் உட்பொருளாய்
ஆயுமிடம் தானே சிவம்

(194)

உடலிலுள்ள பத்து வாயுக்களையும் மனமாயும் உயிராயும், இன்னும் அவற்றினோடு கலந்திருக்கும் கலைகளாகவும் உச்சியில் சிவம் இருக்கும்.

எண்ணிறந்த யோனி பலவாய்ப் பரந்தெங்கும்
உண்ணிறைந்து நிற்கும் சிவம்

(195)

சிவமானது கணக்கற்ற உயிர்ப்பிறவிகளில் பல நிலைகளில் உடம்பிற்குள் நிறைந்து இருக்கும்.

ஒன்றேதான் ஊழி முதலாகிப் பல்லுயிர்க்கும்
ஒன்றாகி நிற்கும் சிவம்

(196)

சிவமானது ஒரே பொருளாகவே, வித்தாகி, பலவகைப்பட்ட உயிர்களுக்குள்ளும் பொருந்தி இருக்கும்.

மூலமொன் றாகி முடிவொன்றாய் எவ்வுயிர்க்கும்
காலமாய் நிற்கும் சிவம்

(197)

சிவமானது எல்லா உயிர்களின் தோற்றத்திற்கும் மூலகாரணமான ஒளி ! வீடுபேற்றைக் கொடுக்கும் பிந்துகலையாகவும், காலத்தைக் காட்டும் சூரிய சந்திரர்களையும் கலந்து நிற்கும்.

மண்ணில் யிறந்த உயிர்க்கெல்லாம் தானாகி
விண்ணகமே ஆகும் சிவம்

(198)

சிவமானது பூமியின்கண் பிறவியெடுத்த உயிர்களுக்கெல்லாம் தான் ஒன்றாகவே பரவி, இராப் பகலற்ற சிதாகாயமே இடமாக இருக்கும்.

தோற்றமது வீடாகித் தொல்லை முதல் ஒன்றாகி
ஏத்தவரும் ஈசன் உளன்

(199)

பழமையான ஒளியானது உடம்பில் ஒன்றாகி, உடற்கலைகளின் தோற்றமே இடமாகி, அந்த இடத்தில் இறைவன் இருக்கின்றான்.

நிற்கும் பொருளும் நடப்பனவும் தானாகி
உற்றொங்கும் நிற்கும் சிவம்

(200)

சிவமானது நிற்பனவும் நடப்பனவும் ஆகிய எல்லாப் பொருள்களிடத்தும் புகுந்து நிற்கிறது.

சிவத்தின் எல்லையற்றுப் புகுந்து நிற்கும் தன்மையைக் கூறி, இந்தத் 'திருவருட்பால்' என்னும் இரண்டாவது அதிகாரம் நிறைவுறுகிறது. இதைத் தொடர்ந்து வருகிறது மூன்றாவது பகுதியாகிய "தன்பால்" என்பது!

3. தன் பால்

(சிவத்தின் அருகிருத்தல் - சாமிப் முத்தி)

1. குருவழி

தன்பால் அறியும் தவமுடையார் நெஞ்சுகத்துள்
அன்பாய் இருக்கும் அரன்

(201)

தன்னிடத்தில் அறிவை அறியும்படியான தவத்தைச் செய்பவர்களின் மனத்திற்குள் சிவன் அன்புபொருந்தி இருப்பான்.

சிந்தை சிவமாகக் காண்பவர் சிந்தையில்
சிந்தித் திருக்குஞ் சிவம்

(202)

சிவ சொரூபத்தைச் சிந்தித்திருத்தலையே தொழிலாக உடையவர்களின் மனத்தின்கண், சிவமானது சிந்தனை செய்து கொண்டிருக்கும்.

குருவின் அடிபணிந்து கூடுவ நல்லார்க்கு)
அருவமாய் நிற்கும் சிவம்

(203)

ஞானாசிரியனுடைய திருவடிகளை வணங்கி, அவரால் கட்டப்பெறும் சிவத்தின் திருவடிகளை உணர்ந்து, அவற்றுடன் சேர்த்து ஞானமார்க்கத்தை அடைவதே தக்க நெறியாகும். அவ்வாறு செய்வதல்லாத மற்றவர்க்குச் சிவமானது புலப்படாததாகவே இருக்கும்.

தலைப்பட்ட சற்குருவின் சந்நிதியில் அல்லால்
வலைப்பட்ட மானதுவே யாம்

(204)

ஞானப் பயிற்சியில் இரகசியங்களை அறிந்த ஞானாசிரியரின் முன்னிலை இல்லாது போனால், வலையிலகப்பட்டுக் கொண்ட மாணைப் போலத் தவிக்க வேண்டியதுதான்.

நெறியப்பட்ட சற்குரு நேர்வழி காட்டில்
பிரிவற் திருக்கும் சிவம்

ஞான மார்க்கத்தில் ஐயந்திரியற்றுத் திகழும் ஞானாசிரியன் அதற்காக ஏற்பட்ட தந்திரத்தை தொடங்கி காட்டினால், சிவமானது தன்னை விட்டுப் பிரியாமல் நிலைத்திருக்கும்.

நல்லன நூல்பல கற்பினும் காண்பதரிதே
எல்லையில் லாத சிவம்

(206)

நன்மையைக் கொடுக்கும் பலவகையான ஞானநூல்களைக் கற்ற போதிலும் முடிவில்லாத சிவத்தைக் காணுவது அரிதாகும். நேர்முக ஆசிரியனே தொடருணர்த்த வேண்டும்.

நினைப்பும் மறப்பும் இல்லாதார் நெஞ்சம்
தனைப்பிரி யாது சிவம்

(207)

நினைப்பதும் மறப்பதும் இல்லாமல் நிலையாக நிற்கும் மனத்தையுடைவர்களைச் சிவம் நீங்காது.

ஒன்றிலொன்றின் லாத மனமுடை யாருடன்
என்றுமொன் றாது சிவம்

(208)

ஒரு திருவடியோடு மற்றத் திருவடிகளை கலக்கவைத்தல் இல்லாத மனத்தை உடையவரின் உடம்பில், சிவம் ஒருபோதும் பொருந்தியிருக்காது.

நாட்டமில் லாவிடம் நாட்டம் அறிந்தபின்
மீட்டு விடாது சிவம்

பார்வை செல்லாத இடத்தில் அதை எழுப்பிப் பார்வையைச் செலுத்த அறிந்தபின், சிவமானது மாணவனை விட்டு நீங்காது.

பஞ்சமா சத்தம் அறுப்பவர்க் கல்லாஅல்
அஞ்சலென் னாது சிவம்

ஐந்து இந்திரியங்களும் ஒன்று சேரும்போது உண்டாகிய பெருமை பொருந்திய சத்தம் கடந்து செல்லுபவர்களுக்கு அல்லாது, மற்றவர்களை அழைத்துச் சிவமானது அஞ்சாதே என்று சொல்லாது.

2. அங்கியிற் பஞ்சு

அங்கியில் பஞ்சுபோல் ஆகாயத் தேநீனையில்
சங்கிக்க வேண்டாம் சிவம்

பஞ்சமானது நெருப்புடன் சேர்ந்தபோது பற்றி எரிந்து தனது உருவை இழப்பதுபோல், ஆகாயத்தினிடம் மனப் பதிவுகொண்டால் சிவத்தைப் பற்றிச் சந்தேகப்பட வேண்டாம்.

மெய்ப்பா லறியாற மூடர்தம் நெஞ்சத்தில்
அப்பால தாகும் சிவம்

சிவனை அறியும்படியான இடத்தை அறிந்துகொள்ளாத மூடர்களின் மனத்தில் சிவமானது விலகி இருக்கும்.

நெஞ்சத்துள் நோக்கி நீனைப்பவர்க் கல்லாஅல்
அஞ்சலென் னாது சிவம்

(213)

மனம் எழும்படியான சிரசைச் சூழ உள்ள மனமண்டலத்தில் பார்த்து, சிவத்தைச் சிந்திக்கிறவர்களுக்கு அல்லாது மற்றவர்களுக்குச் சிவம் அபயம் தராது.

பற்றிலா தொன்றினைப் பற்றினால் அல்லது
கற்றதனால் என்ன பயன்

(214)

உலகிற் காணும் எல்லா உருவங்களுக்கும் ஆதாரமயிருந்து கொண்டு, தான் ஒன்றிலும் பற்றில்லாமல் உள்ள ஏக உருவை அடைக்கலமாகப் பற்றிக் கொண்டாலன்றி, நூல்களை மட்டும் வாசிப்பதால் என்ன பயன் கிட்டும்?

தம்மை அறிவாரைத் தாமறிந்து கொண்டபின்
தம்மை அறிவாரோ தான்

(215)

தங்களை அறியும் சிவத்தைத் தாங்கள் அறிந்து கொண்ட பின், தம்மை அறிய முயல்வாரோ? ஆன்மா முயற்சியின்றியே அங்கே நிலைபேறாக விளங்கும்.

அசபையறிந் துள்ளே யழலெழ நோக்கில்
இசையாது மண்ணில் பிறப்பு

(216)

பேசாத மந்திரமாகிய நிலையிலே, மூலாக்கினி தேகத்தினுள்ளே சிரசைக் கடக்குமாறு பார்த்தால், பூவுலகில் பிறப்பு வந்தடையாது.

இசையாத நாட்டத் திருந்துணர் வாருக்கு
அசையாத வானந்த மாம்

(217)

அசைவற்ற பார்வையை உபயோகித்து அறிவாகிய பிரணவத்தை அறியும் பயிற்சியாளருக்கும் நிலையான, சலனமில்லாத ஆனந்தம் உண்டாகிக் கொண்டிருக்கும்.

துரியாங் கடந்த சுடரொளியைக் கண்டால்
மரணம் பிறப்பில்லை வீடு

(218)

துரிய நிலைக்கு அப்பால் துரியாதீத நிலையில், மூலாக்கினியின் சுடரைச் செலுத்திக் கண்டால், இறப்பும் பிறப்பும் இல்லையாம்.

மதிபோல் உடம்பினை மாசற நோக்கில்
விதிபோய் அகலு விடும்

(219)

உடம்பை வானத்தில் எழுகின்ற சந்திரனைப் போல் தெளிவோடு பார்த்தால், மரணமானது நீங்கித் தூரம் சென்றுவிடும்.

சீவன் சிவலிங்க மாகத் தெளிந்தவர்தம்
பாவம் நசிக்கும் பரிந்து

(220)

சீவனைச் சிவலிங்கமாக அறிந்து தெளிவை அடைந்தவர்களுக்கு அவர்களுடைய முன்வினைகள் தாமாகவே அழிந்துபோம்.

3. மெய்யகம்

மெய்யகத்தி னுள்ளே விளங்கும் சுடர்நோக்கில்
கையகத்தின் நெல்லிக் கனி

(221)

மெய்யாகிய சீவ சோதியில் உதித்துத் தோன்றும் நெருப்பின் கொழுந்து போன்ற சோதியைப் பார்க்கில், சிவம் தெளிவாகிவிடும்.

கரையற்ற செல்வத்தைக் காணுங்கா லத்தில்
உரையற் றிருப்பகு) உணர்வு

(222)

உணர்ச்சியானது எல்லையற்ற ஆன்ம சொரூபத்தைப் பார்க்கும் பக்குவ காலத்தில் பேச, நினைக்க, ஒன்றுமற்று இருக்கும்.

உண்டு பசிதீர்த்தார் போலுடம் பெல்லாம்
கண்டுகொள் காதல் மிகும்

புசித்துப் பசியைத் தணித்துக் கொண்டவர்போல், உடம்பின் உள்ளும் புறமும் பேரன்பு நிறைவுபெற்று நிற்கும், அதைப் பார்த்துக் கொள்.

உரைசெயும் ஓசை உரைசெய் பவர்க்கு
நரைதீரை இல்லை நமன்

(224)

சத்தத்தின் மூலமாய் உண்டாகும் சொல்லை உள்ளொளி கேட்குமாறு செய்பவருக்கு, நரையும் முதுமையும் வாராவாம்.

தோன்றாத தூயவொளி தோன்றியக் காலுன்னைத்
தோன்றாமற் காப்ப தறிவு

(225)

எவருக்கும் வெளிப்படடு நிற்காத பரிசுத்தமான ஆன்ம ஒளியானது, வெளிப்படடுச் சூழ்ந்து கொண்டிருந்தால் தூலமான தோற்றம் அறிவில் ஒடுங்கிவிடும்.

வாக்கு மனமும் இறந்தபொருள் காணில்
ஆக்கைக் கழிவில்லை யாம்

(226)

பேச்சும் மனமும் இல்லாத உட்பொருளைக் கண்டால், தூல உடலுக்கு நாசம் ஏற்படுவது இல்லை என்று பெரியோர் கூறுகின்றனர்.

கண்ணகத்தே நின்று களிதருமே காணுங்கால்
உன்னகத்தே நின்று ஒளி

(227)

உள் உடம்புக்குள்ளே நிற்கின்ற ஆன்ம ஒளியானது, அறிவாகிய பிரணவத்திலிருந்து வெளிப்படடு உனக்குத் தோன்றுங்கால் ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கும்.

ஆனந்த மான அருளை அறிந்தபின்
தானந்தம் ஆகும் அவர்க்கு

(228)

ஆனந்தமே வடிவாகி நிற்கின்ற அருள் ஒளியைப் பார்த்த பிறகு, அந்த அருள் ஒளியானது பார்த்த சாதகர்களுக்கு முடிவாகிய வீடுபேற்றை நல்கும்.

மறவாமற் காணும் வகையுணர் வாருக்கு)

இறவா திருக்கலும் ஆம்

அவ்வொளியினின்று வழுவாமல் மனத்தைச் செலுத்தி நிற்பார்க்குச் சாகாமல் இருத்தலும் கைகூடும்.

விண்ணிறைந்து நின்ற பொருளே உடம்பதன்

உண்ணிறைந்து நின்ற ஒளி

(230)

உடம்பினுடைய உள்பாகத்தில் நிறைந்து அசைவற்ற நின்ற அருளொளியானது, சிதாகாயத்தின் கண் நிறைந்து நிற்கின்ற சிவமே ஆகும்.

4. கண்ணாடி

கண்ணாடி தன்னில் ஒளிபோல் உடம்பதனுள்

உண்ணாடி நின்ற ஒளி

(231)

உடம்பிற்கு உள்ளிருக்கும் குண்டலினிக்குள் நிற்கின்ற ஒளியானது, கண்ணாடிக்குள் ஒளிக்கிரணங்கள் தோன்றுவது போலவே ஆகும்.

அஞ்சு புலனின் வழியறிந்தால் பின்னைத்

துஞ்சுவ தில்லை உடம்பு

ஐம்புலனையும் பிரணவத்தின் சேர்க்கும் வழியைத் தெரிந்து கொண்டால், பிறகு உடம்பானது இறக்காது.

நாபி யகத்தே நலனுற நோக்கிடில்

சாவதும் இல்லை உடம்பு

(233)

உந்திக் கமலத்தில் மூலாக்கினியானது வெளிப்பட்டுப் பொருந்தி நிற்க, பார்வையைச் செலுத்தி அசைவற நிற்கில் உடம்பு சாகாது.

கண்டத் தளவில் கடிய ஒளி காணில்

அண்டத்தர் ஆகும் உடம்பு

(234)

கண்டமாகப் பிரிந்திருக்கும் நேத்திரத்தின் பின்பக்கத்தில் ஒளியைப் பார்ப்பானேயாகில், உடம்பானது வானுலக வாசிகளது உடலைப் போல ஒளியுடலாய் ஆகிவிடும்.

சந்திர னுள்ளே தழலுற நோக்கினால்

சுந்தரம் ஆகும் உடம்பு

(235)

இடகலை விளங்கும் இடப்பக்கம் கண்ணின் பொட்டில் பரவும் தன்மையை உடைய அிக்கினி கலையானது பொருந்தும்படி பார்த்தால், உடம்பானது அழில் மயமாகும்.

ஆர்க்கும் தெரியா உருவந் தனைநோக்கில்

பார்க்கும் பரமாம் அவன்

(236)

தன்னைத் தவிர மற்றவர்களுக்குத் தெரியாத ஓங்கார சொரூப பரசிவத்தைப் பார்த்தால், அப்படிப் பார்த்தவன் பார்க்க வேண்டிய பரசொரூபத்தைப் போல் விளங்குவான்.

வண்ணமில் லாத வடிவை அறிந்தபின்

விண்ணைவ ராகும் உடம்பு

(237)

குணமற்ற ஓங்கார உருவத்தை அறிந்த பிறகு, உடம்பானது தேவர்களின் நிலை சேரும்.

நெற்றிக்கு நேரே நிறைந்த ஒளிகாணில்

முற்றும் அழியாது உடம்பு

நெற்றிக்கு நேர் மேல்பாகத்தில், சிரசிலிருந்து பதினாறு விரற்கடையளவில் நிறைந்திருக்கின்ற ஒளியைப் பார்த்தால், தூலமாகிய இரண்டு உடம்புகளும் கேடுறாவாம்.

மாதூ வெளியின் மனமொன்ற வைத்தபின்

போதகம் ஆகும் உடம்பு

(239)

பெருமை பொருந்திய பரிசுத்தமான சிதாகாய வெளியில் மனத்தை அசைவற்று நிறுத்தினால் உடம்பு இளமையாகும்.

சுத்தமோ டொன்றி மனமும் இறந்தக்கால்
முற்றும் அழியாது உடம்பு

(240)

சந்திர கலையால் உணர்த்தப்பெறும் பதினாறு கலைகளும் முழுமையாய், பரிசுத்தமான பிரணவப் பொருளுடன் பொருந்தி, மனமும் நாசமானால் உடம்பானது நாசமாகாது.

5. குளிய காலம் அறிதல்

நிரவி அழலுருவாய் நீண்ட வெளிகாணில்
அரவணையான் ஆகும் உடம்பு

(241)

'சிதாகாசம்' என்னும் சிற்றம்பலத்தில் நெருப்பு வடிவாய் நிற்கும் சிவத்தைத் துய்த்தால், 'அரவணை' என்னும் குண்டலினி ஆற்றலாகிய பாம்பின் மீது தூங்காமல் தூங்குகிற பேரின்ப மயமாகிவிடும் இந்த உடம்பு !

உருவம் தழலாக உள்ளத்தே சென்று
புருவத் தீடைஇருந்து பார்

(242)

மேலே சொன்ன குறளின் குறிப்புப்படி நெருப்பு வடிவைத் துய்க்கும் போது, பார்வையின் குறிக்கோள் புருவநடுவாக இருக்க வேண்டும்.

புருவத் தீடைஇருந்து புண்ணியனைக் காணில்
உருவற்று நிற்கும் உடம்பு

(243)

அவ்வாறு பார்த்தால் இந்த உடம்பு தனது தனித்தன்மையை இழந்து சிவப் பேரின்பத்தில் ஒன்றிவிடும்.

அகம்புறம் பேராப் பொருளை அறியில்
யுகம்பல காட்டும் உடம்பு

(244)

இவ்வாறு அகத்தும் புறத்தம் பெயராத மெய்ப்பொருளைத் துய்த்தால், உடம்பானது பல யுகங்கள் தாண்டுகிற 'மரணமிலாப் பெருவாழ்வு' எய்தும் !

ஆவிபாழ் போகாது அடக்கி இருந்தபின்
ஒவியம் ஆகும் உடம்பு

(245)

உயிரின் கலைகள் வீணாகாமல் இவ்வாறு ஒடுங்கி நின்றால், உடம்பானது சித்திரம் போன்று அசைவற்றிருக்கும்.

'ஒவியமான உணர்வு' என்று திருமூலர் பாடுவது இந்நிலையினையே !

அஞ்சும் அடக்கி அறிவோடு இருந்தபின்
துஞ்சுவ தில்லை உடம்பு

(246)

ஐம்புல ஆற்றல்களை ஓங்காரத்தில் ஒடுக்கி நின்றான், உயிர் நீங்காது.

தீயாக உள்ளே தெளிவுற நோக்கினால்
மாயாது பின்னை உடம்பு

(247)

மூலக்கனலை எழுப்பி, அகப்பார்வையைச் செலுத்தி நின்றால், உடம்புமாய்வதில்லை.

தானந்தம் இன்றித் தழல்உற நோக்கிடில்
ஆனந்தம் ஆகும் உடம்பு

(248)

இடையீடு இல்லாமல் இவ்வாறு பயின்றால் உடம்பானது பேரின்பமயமாகிவிடும்.

ஒழிவின்றி நின்ற பொருளை உணரில்
அழிவின்றி நிற்கும் உடம்பு

(249)

அங்கிங்கு என்னாதபடி எங்குமாய் நிற்கும் பரம்பொருளை இவ்வாறு துய்த்தால், உடம்பு அழிவில்லாமல் நிற்கும்.

பற்றுஅற்று நின்ற பழம்பொருளைச் சிந்திக்கில்
முற்றும் அழியாது உடம்பு

(250)

'பற்றற்றான் தாளினைப் பற்றுக்' என்று திருவள்ளுவர் கூறுகிற அந்தப் பற்றற்ற பரம்பொருளை இவ்வாறு யோகப் பயிற்சியினால் பற்றி ஒன்றினால், பருஉடல் நுண்ணுடன் ஆகிய இரண்டுமே, அழிவதில்லை.

6. சிவயோக நிலை

அடிமிசை வாயு அடுத்தடுத்து ஏகி
முடிமிசை ஒடி முயல்

(251)

ஆதி உணர்வு அபான வாயுவை அடிக்கடி செலுத்திச் சிரசின் மேல் உள்ள பிரணவத்தில் செல்லும்படி முயற்சி செய்.

உண்ணாடி வாயு வதனை உடனிரப்பி
விண்ணோடு மெள்ள விடு

(252)

சந்திர சம்பந்தமாகக் கீழ் முகங்கொண்டு செல்லும் அபான வாயுவை, உள்ளே நன்றாகப் பார்த்து, சிரசில் உள்ள பிரணவத்தின் கலக்க வைத்து, சிரசுக்கு மேலே உள்ள பாதத்தில் தோற்றும் சிதாகாயத்தோடு மெதுவாக மேல்நோக்கும்படி செய்துவிடு.

மெள்ள விரேசித்து மெய்விம்மிப் பூரித்துக்
கொள்ளுமின் கும்பங் குறித்து

(253)

மெதுவாக அபானனைப் பிராணனோடுகலக்க வைத்து, பூரகம் செய்து கும்பக நிலையை அடையும்படியான சமயத்தை அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

இரேசகம் முப்பத் திரண்டது மாத்திரை
பூரகம்பத் தாறு புகும்

(254)

அபானனைப் பிராணனோடு கலப்பித்து நிற்கும் காலமானது, அதற்குச் செலவாக வேண்டியது, முப்பதிரண்டு மாத்திரை அளவினதாகும். பிராணாபானன் மேற்பாகத்தில் சென்று பிரணவ திசையில் நுழையும் காலம் புதினாறு மாத்திரையாகும்.

கும்பக நாலோ டறுபது மாத்திரை
தம்பித் தீடுவது தான்

(255)

பிராணாபானன்கள் கலந்து சிரசில் நிற்கும்படி சாதகன் அசைவற்று நிலைத்துவிடும்படி செய்வதற்கு, அறுபத்து நான்கு மாத்திரை அளவுள்ள காலமாகும்.

முன்னம் இரேசி முயலுபின் பூரகம்
பின்னது கும்பம் பிடி

(256)

முதலில் இரேசகத்தைச் செய்து, பிறகு பூரகத்துக்கு முயற்சி செய்; கடைசியில் செய்ய வேண்டியது கும்பமாகும். அதைச் செய்.

ஈரைந் தெழுபத் தீராயிரம் நாடியும்
சேருமின் வாயுச் செயல்

(257)

இரண்டு பிராணாபான வாயுக்களின் செயலினால் செய்யும் சாதனை கொண்டு, பஞ்சேந்திரிய சக்திகளையும், எழுபத்திராயிரம் நாடிகளின் சக்திகளையும் ஒன்றாய்ச் சேருங்கள்.

வாசலீ ரைந்து மயங்கிய வாயுவை
ஈசன்றன் வாசலில் ஏற்று

(258)

ஏழு வாசல்களின் உள் நுழையாது திகைத்துக் கொண்டிருக்கும் பிராணாபான வாயுக்களைச் சிவன் வெளிப்படும் வாசலாகிய பிரணவ உச்சியில் உள்ள துவாரத்தில் நுழைத்துவிடு.

தயாவி னில்வா யுவலத் தியங்கில்
தியான சமாதிகள் செய்

(259)

அருளினால் பிராண அபான வாயுக்களானவை பிங்கலையில் இயங்கியிருந்தால், தாரணை, தியானம், சமாதிகளைச் செய்வாயாக.

ஆதியாம் மூலம் அறிந்தஞ் செழுத்தினைப்
பேதியா தோது பிணை

யோக சாதனைக்கு முதன்மையாயிருக்கும் பிரணவம் விளங்கும் இடத்தைத் தெரிந்துகொண்டு, பஞ்சாக்கரத்தை மாற்றமில்லாமல் ஒதுவாயாக; பிரணவத்தில் பஞ்சாக்கரத்தைச் சேர்ப்பாயாக.

7. சூனா நிலை

தற்புருட மாமுகம் தன்னில் தனியிருந்
துற்பன மஞ்சை யுரை

(261)

தற்புருட முகமாகிய பெருமை பொருந்திய முகத்தில், பார்வை மாத்திரம் உபயோகித்து நிறுத்தித் தோன்றுகிற பஞ்சேந்திரிய சத்திகளை அம்முகத்தில் தோய்க்கவும்.

தற்புருட மாமுகமேல் தாரகை தன்மேலே
நிற்பது ஒளியின் நிலை

(262)

முகத்திற்கு முன் காணும் ஒளி, பெருமை பொருந்திய அதன் உச்சியின் மீதுள்ள ஆன்ம ஒளி; அந்த ஆன்ம ஒளிக்குமேல் பிரகாசத்தோடு இருப்பது பெரிய ஒளியாகும்.

ஒதிய தற்புரு டத்தடி யொவ்வவே
பேதியா தோது பிணை

(263)

மேற்குறளில் சொல்லிய முகத்தின்முன் தோன்றும் ஒளியில் திருவடிகளான பார்வையை ஒன்றோடொன்று பொருந்தும்படி செய்து, வித்தியாசமில்லாமல் பொருத்தமாக, பிரணவத்தில் பொருந்துமாறு கலந்துவிடு.

கொழுந்து வன்னி கொழுவூற வொவ்வில்
எழுந்தா ரகையாம் இது

(264)

சுழுமுனை நாடியின் விளக்கத்தால் சிரசில் விளையும் சோதி, சுவாலையுடன் விளங்கி அ, உ, ம வாகிய மூன்று நாடிகளும் ஒன்றாகப் புணரும்படி செய்தால், உடம்பில் உள்ள சோதியானது நன்கு வெளிப்பட்டு ஒளிரும், உடம்பில் மறைந்து கிடந்த சீவன் சிரசின்மேல் ஆன்ம ஒளியாக எழுந்துவிடும்.

மறித்துக் கொளுவிடு வன்னி நடுவே
குறித்துக் கொளுஞ்சியைக் கூட்டு

(265)

கூரிய சந்திரக் கலைகளைத் தடுத்து ஒன்றோடொன்று சேர்த்து விடுவதால் ஏற்படும் மூலாக்கினியின் நடுவிலே, குறிப்பாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற அறிவாகிய நெருப்பை அதனுடன் சேர்த்துவிடு. "சி"யை என்றது பிந்துகலையை.

காலும் தலையும் அறிந்து கலந்திடல்
சாலவும் நல்லது தான்

(266)

இடநாடி, பிங்கலநாடி, இரண்டையும் பிரணவ உச்சியுடன் கலந்து, அக்கினியுடன் சேர்த்துவிட்டால் மிகவும் நன்மையைக் கொடுக்கும்.

பொன்னோடு வெள்ளி இரண்டும் பொருந்திடல்
அன்னவன் தாளதுவே ஆம்

(267)

பிங்கலன் என்ற பெயரையுடைய கூரியனும், வெண்மதியும் ஆகிய இரண்டு நாடிகளும், ஒன்றாகச் சேர்வதில் உண்டாகும் அக்கினி கலையின் வெளிப்படுபவனின் திருவடிகள் அவ்விதமான நாதபிந்துக்களேயாம்.

நின்ற வெழுத்துடன் நிலலா எழுத்தினை
ஒன்றுவிக்கில் ஒன்றே உள

நிறைவு குறைவில்லாமல் சதா பன்னிரண்டு கலையோடு கூடிய கூரியனதுடன் தேயவும் வளரவுமாய் நின்ற சந்திர கலையை, ஒன்றோடொன்று பொருந்தும்படி செய்தால் ஒன்றாவதில் ஏகளாக விளங்கும் பரமசிவ ரூபமே ஏற்படும்.

பேசா வெழுத்துடன் பேசும் எழுத்துநில்
ஆசான் பரநந்தி யாம்

(269)

பிரணவத்தின் மகரத்தொனியில் அ, உ, ஆகியவை பொருந்திவிட்டால், பரசிவமே குருவாக நின்று வழியை விளக்கிக் காட்டுவனாகும்.

அழியா உயிரை அவனுடன் வைக்கில்
பழியான தொன்றில்லை பார்

பிராணனுக்கு மூல வித்தாகிய ஒளியைச் சிவன் வெளிப்படும் சுழுமுனைத் துவாரத்தின் போய்ச் சேர்த்தால் கேடே ஏற்படாது. அதை அறிந்துகொள்வாயாக.

8. சூனம் பிரியாமை

பிறந்திட மாலிடம் பேரா திருப்பின்
இறந்திடம் வன்னி இடம்

(271)

மனிதன் பிறவிக்கு வருவதற்கும் பிறவியை விட்டு அகஸ்வதற்கும் உள்ள தத்துவங்கள் வெளிப்படுவது. திருமாலின் ஆதிக்கமுள்ள மணிபூரகமாகிய உந்திக்கமலமே. அந்த இடத்தைத் திறந்து, அந்த ஆற்றலை மேனோக்கும்படி செய்யாதிருப்பின் இறந்தவர் செல்லுமிடமாகிய சுடுகாடு தான்.

சாகா திருந்த தலமே மவுனமது
ஏகாந்த மாக இரு

(272)

உருவம் கடந்த சிரசில் உள்ள ஒளிமண்டலமே, எல்லாத் தத்துவங்களையும் வெளிப்படுத்துவதும் அடக்குவதும் ஆகும். தத்துவங்களை விட்டு, சிவமும் தானும் ஒன்றாக, அந்த நிலையில் இரு.

வெளியில் விளைந்த விளைவின் கனிதான்
ஒளியில் ஒளியாய் உறும்

(273)

ஆகாசத்தில் உற்பத்தியான பார்வையால் உண்டாகிய முதிர்ந்த ஒளியானது பரவெளியில் உள்ள ஒளியில் சிவ கலை வடிவைப் பெற்றுப் பொருந்தி நிற்கும்.

மறவா நினையா மவுனத் திருக்கில்
பிறவார் இறவார் பினை

(274)

மறதியற்றும், மனமற்றும், சிரசின்மேல் உள்ள பிரணவத்தில் அறிவைப் பொருத்தி, பார்வையும் அங்கு நிலைபெறில் பிறகு பிறக்கமாட்டார்கள்; சாகமாட்டார்கள்.

குருவாம் பரநந்தி கூடல் குறித்தாங்கு
இருபோதும் நீங்கா திரு

(275)

அந்த மௌன நிலையில் அந்தர்முகக் குருவாகிய பரமசிவமானது அவ்விடம் வந்து சேரும்படி, இலட்சியமாகக் கொண்டு, இரவுபகல் இரு வேளையும் அதை விட்டு நீங்காமல் இரு.

சுந்தரச் சோதி துலங்கும் இடமது
மந்திர சக்கரம் ஆம்

(276)

பிரணவத்தினாலும், சக்கரம் போன்ற திருவடிகளாலும், வெளிப்பட்ட சகஸ்ரதளமாகிய அந்தப் பிரணவத்தில், பேரழகுள்ள சோதி சொருபமானது வெளிப்படும்.

தூராதி தூரஞ் சொல்லத் தொலையாது
பாராய் பராபரம் பார்

(277)

பரவித்தையும் அபரவித்தையும் பார்க்க முடியாதவர்களுக்கு அதிகத் தொலைவில் இருக்கின்றன. அதை அளந்துசொல்ல முடியாது. பார்த்துத் தெரிந்துகொள்.

ஈரொளி யீதென் றிறைவன் உரைத்தனன்
நீரொளி மீது நிலை

(278)

குருநந்தி அல்லது சிவன் இடநாடி, பிங்கல நாடிகளாகிய இரண்டு நாடிகள் இவை என அறிந்து மணிபூரக ஸ்தானமாக நீர்ப்பிரதேசத்தில் மேலும் கீழுமாக வெளிப்பட்டு, சிரசை அடைந்த அக்கினி கலையுடன் சேர்ந்து ஒன்றுவதே மௌமாகிய பிரணவத்தின் நிலையாகும் என்று அறிவித்தனன்.

அந்தமும் ஆதியும் இல்லா அரும்பொருள்
சுந்தர ஞானச் சுடர்

(279)

முடிவும் முதலும் இல்லாத அருமையாகிய சிவச் செல்வம் அழகுள்ள அறிவை ஒளிவிடச் செய்யும் சுடராகும்.

இதுமுத்தி சாதனமென் நேட்டில் வரைந்து
பதிவைத் தனன்குரு பார்

(280)

இப்பொழுது சொல்லிவந்த பொருள்கள் வீடுபேற்றுக்கு உரிய சாதனங்கள் என்று நூல்களில் எழுதிப் பரசிவன் ஏற்படுத்தினான். உலகில் உள்ள எல்லாக் குருமார்களுக்கும் அவனே பரம குருவாவான்.

9. மெய்ந்நெறி

செல்லல் நிகழல் வருங்காலம் மூன்றினையும்
சொல்லு மவுணத் தொழில்

(281)

இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் ஆகிய மூன்று காலங்களையும் பிரணவ அமைப்பின் தொழில் உனக்கு விளக்கிக் காட்டும்.

பஞ்சிற் படுபொறி போலப் பரந்திருந்து
துஞ்சாது ஞானச் சுடர்

(282)

பஞ்சிற்பட்ட நெருப்புப் பொறிபோல அறிவின் சுடரானது பரவி அவியாது ஒளிரும்.

இமைப்பிற் பரந்தங் கொடுங்குமின் போல
நமக்குட் சிவன்செயல் நாடு

(283)

இமை கொடுக்கிற நேரத்தில் பரவி, உதித்த இடத்தில் மறைந்து விடுகிற மின்னலைப்போல தம் உடலுக்குள் சிவனுடைய இயக்கத்தை நீ பார்த்துத் தெளிவாயாக.

குவித்து மனத்தைக் குவிந்துள்ளே யோங்கில்
செவித்துப் பெறுவ தெவன்

(284)

மனமற்று, பிரணவத்தின் நடுப்பாகத்தில் எழும் சில கலைகளை ஒன்றுபடுத்தி மேலோங்கினால் செபம் செய்து அடைவது என்ன? ஒன்றும் இல்லை.

காலும் தலையுமொன் றாகக் கலந்திடம்
நாலாம் நிலையென நாடு

(285)

பிரணவ அபான வாயுக்களும், பிரணவ உச்சியும் ஒன்றாய்க் கலந்து நின்ற இடம் தூரியத்தானம் என்று நீ பார்.

மூல நிலமிசை மூன்றா நிலத்தினில்
ஆலம் அருந்தும் சிவன்

(286)

மூலாதாரத்திற்கு மேலே மூன்றாம் நிலமாகிய மணிபூரகத்தினில், நஞ்சை உண்டு சிவன் இருக்கின்றான்.

எழுஞ்சுடர் உச்சியின் மேல்மனம் வைக்கத்
தொழிலொன் றிலாத சுடர்

(287)

சந்திர கலை சூரிய கலைகளைச் சேர்ப்பதனால் உண்டாகும் ஒளியை, சிரசை நோக்கி மேல்முகங் கொண்டு செலுத்துவதில் உண்டாகிய அக்கினி கலையை மேன்மேலும் உயரச் செலுத்தி, மனத்தை அதன்மேல் வைக்க, அசைதலாகிய தொழில் இல்லாத அக்கினிக் கொழுந்தாகிய சுடர் உண்டாகும்.

அடைத்திட்ட வாசலின் மேன்மனம் வைத்துப்
படைத்தவன் தன்னையே பார்

(288)

மூடியிருக்கும் பிரணவம் விளங்கும் சிரசின் உச்சியில் மனத்தை வைத்து, வெளியில் எழுந்த தனது ஆன்மாவையே அகண்டமாய்ப் பார்.

அறுபதொ டாறு வருடம் இதனை
உறுதிய தாக உணர்

(289)

தாத்வீகங்களான அறுபதும் அத்வாக்கள் ஆறும் சுத்தியாக, ஒருவருட காலம் இந்தப் பயிற்சியை உறுதியோட பழகி அறிந்துகொள்.

அட்டமா சித்தி அடையுமோர் ஆண்டினில்
இட்டம் இதனைத் தெளி

(290)

ஒரு வருட காலத்தில் பெருமை பொருந்திய எட்டுவதை அணிமாவாதிய சித்திகள் உன்னை வந்தடையும். உனக்கு விருப்பம் இருக்குமேயானால் இந்தச் செய்தியை நீ தெளிவாக அறிந்து கொள்வாயாக.

10. தூரிய தரிசைம்

வன்னிய தெட்டு மதியம் பதினாறு
முன்னிய பன்னிரண்டும் உள்

(291)

முதன்மையான சூரியனுக்கு பன்னிரண்டு கலைகளும், அக்கினிக்கு எட்டும், சந்திரனுக்குப் பதினாறு கலைகளும் இருக்கின்றன.

சூரியன் வன்னியொன் றாகிழற் சோமனாம்
பாருமின் ஈது பயன்

(292)

சூரியனும் மூலாக்கினியும் ஒன்றாகத் கலந்துவிட்டால் சூரியன் ஒளிர்வான் என்று பார்த்துக் கொள்.

மதியொடு வன்னியொன் றாகவே வந்தால்
கதிரவன் ஆமென்று காண்

(293)

சந்திரனுக்குள் அக்கினியும் ஒருருவமாக எழுந்து கலந்தால் சூரியன் ஒளிர்வான் என்று பார்த்துக்கொள்.

மதிக்குட் கதிரவன் வந்தங் கொடுங்கில்
உதிக்குமாம் பூரணைச் சொல்

(294)

சந்திரனுக்குள் சூரியன், அக்கினியைக் கலந்து கொண்டுவந்து சந்திரனுடன் கலக்குமாகில் பதினாறு கலைகளோடு கூடிய பருவம் என்று சொல்லுக.

தோற்றுங் கதிரவ னுண்மதி புக்கிடல்
சாற்று மவாவாசை தான்

(295)

வெளியில் உதித்துத் தோன்றும் சூரியனிடத்தில் சந்திரன் கலந்து விட்டால் உலகோரால் உரைக்கப்படும் அமாவாசைத் தீதியேயாகும்.

வன்னி கதிரவன் கூடிடல் அத்தகை
பின்னிலை ஆகுமெல் லாம்

(296)

அவ்வாறே அக்கினியோடு சூரிய கலை சேர்ந்தால், பிறகு அமாவாசை பூரணை எல்லாம் தானாகவே ஏற்பட்டுவிடும்.

அமாவாசை பூரணை யாகும் அவர்க்குச்
சமனாம் உயிருடம்பு தான்

(297)

சூரியனுக்கும் இராசியில் சந்திரன் சேரும்போது அமையும் அமாவாசையும், சூரியனை விட்டுப் பிரித்து சந்திரன் எதிர்வீட்டில் சஞ்சரிக்கும்போது பூரணையும் ஆகும். அவ்வாறு செய்யும் சாதகர்க்கு உடம்பும் உயிரும் சமனாக நிற்கும்.

அண்டத் திலுமிந்த வாறென் றறிந்திடு
பிண்டத் திலுமதுவே பேசு

(298)

விண்ணிலும் இவ்விதமான வழியே ஆகும் என்று அறிந்துகொள். உடலிலும் அந்த இயக்கங்களையே செய்ய வேண்டும்.

ஏறு மதியம் இறங்கில் உறங்கிடும்
கூறுமம் பூரணை கொள்

(299)

சூரியனுடன் சம்பந்தப்பட்டு நின்ற மதி, தனது பக்கமாகிய இடப்பக்கத்தில் வளம்பெறுவது வளர்மதியாகும். இடப்புறம் ஏறின கலை இறங்கிவிடில், சூரியனுடன் சேர்ந்து இடது கண் உறக்கத்தை அடையும். அதாவது இடது கலை செயல் குறைந்து பூமி பற்றிய ஆசாபாசங்கள் பெருகிச் சூரியன் வளம்பெறும். முன்னதற்குக் கூறியவாறு அறிந்து கொள்வாயாக.

உதிக்கு மதியமும் கண்டங் கிறங்கில்
மதிக்கு மமாவாசை யாம்

(300)

சூரியனைக் கலந்து பிரியும் மதியதில் வளர்பிறை உள்ளது. அவ்விதம் வளர்பிறைச் சந்திரனை உண்டாக்கிக் கொண்டு தூங்கினால் ஞானிகளால் மதிக்கப்பெற்ற அமாவாசையாகும்.

நூற் பயன்

11. உயர் ஞான தரிசனம்

கொண்டிடு மண்டல மூன்றங்கி தன்னையிப்
பிண்டமு மூழிபிரி யா

(301)

கூரியன், சந்திரன், அக்கினியாகிய இந்த மூன்றையும், பிரணவம் விளங்கும் சோம மண்டலத் தானமாகிய சிரசின்மேல் உள்ள ஒளியின் கலக்க வைத்துவிடுங்கள். எடுத்த உடம்பையும் காலமானது பிரிக்கச் சத்தியற்றுவிடும்.

வெள்ளி புதனொடு திங்க ளிடமெனத்
தள்ளுமின் கால சரம்

(302)

வெள்ளிக் கிழமையையும், புதன்கிழமையோடு திங்கட கிழமையையும், காலத்தையும் அதன் பலத்தையும் காட்டும்படியான சரத்தை இடப்பக்கம் தள்ளிவிடுங்கள்.

செவ்வாய் சனிஞா யிறுவல மாகவே
கொள்ளிலிவ் லாறிடரும் இல்

(303)

செவ்வாய், சனி, ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் வலப்பக்கம்! இந்த வழியைச் செய்துகொண்டு வந்தால் எந்த இடையூறும் உண்டாகாது.

வளர்பொன் னிடம்பிறைத் தேய்வு வலமாம்
வளர்பிறை யென்றே மதி

(304)

வளர்பிறையில் வியாழக்கிழமையிலும், இடத்திலுந்து வலத்தில் பாயும், தேய்பிறையில் வலத்திலிருந்து இடமாகவும் பாயும், இந்த இரண்டையும் வளர்பிறை என்றே மதித்துக்கொள்ள வேண்டியது.

சனிக்கிழமை மட்டும் இரவும் பகலும் கூரியன் தன்னிடத்தை விட்டுப் பிரியாமல், கலையைப் பிரித்துப் பாய்ச்சவும், செயலை வலப்பக்கத்தில் செய்து அபான வாயுவையும் கூரியகலையோடு செலுத்திவிடு.

இயங்கும் பகல்வலமி ராவிடம் வாயு
தயங்குறல் நாடிக்குட டான்

(306)

குண்டலியாகிய ஓங்கார நாடிக்குள்ளேயே பரவிக் கொண்டிருக்கிற பிராண அபான வாயுக்கள் பகற்காலமெல்லாம் வலப்பக்கத்திலும், இராக்காலத்தில் இடப்பக்கத்திலும் இயங்கிக் கொண்டுள்ளன.

அரசறி யாமல் அவன்பே ருரைத்துத்
தரைதனை யாண்ட சமன்

(307)

அரசன் அவன்தன் உருவம் இப்படிப்பட்டது என்பதனைக் காட்டாமலே, அவனுடைய பெயரைப் பகீர்முகப்படுத்தி, உலகத்தை ஆளுகை செய்து கொண்டிருப்பது இந்த ஆன்ம வித்தைக்குச் சமானமாகும்.

கல்லாத மூடர் திருவுருக் கொண்டிடச்
செல்லாத தென்ன செயல்

(308)

படிக்காத மூடர்கள் இலட்சுமிசுரம் பொருந்திய சொரூபத்தை அடைய வேண்டிய, கர்மத்தைச் செய்தால் செல்லாதது ஏன்? செல்லும் என்றபடி.

திருவருட் பாலைத் தெரிந்து தெளியின்
குருவிருப் பாமென்று கொள்

(309)

இந்த அருள் நிறைந்த ஞானக் குறளை அறிந்து தெளிவடைந்தால் ஒரு ஞானாசிரியன் உனக்கு வந்து சேர்ந்து விடுவான் என்பதை அறிவாயாக.

கற்கிலும் கேட்கிலும் ஞானம் கருத்தூற
நிற்கில் பரமவை வீடு

(310)

ஞான நூல்களை வாசிப்பதாலும், ஞானச் சொற்களைக் கேட்பதாலும், ஞானத்தை அடையவேண்டும் என்கிற எண்ணம் உண்டாகி, அதன் விளைவாகப் பயிற்சிகளில் வாய்ப்புக் கைகூடி, வீடுபேறாகிய பரமானந்தம் வந்ததையும்.

34. வித்யின் வித்

சித்தர் மாண்பைச் சித்திரிக்கும் ஒரு சிறுகதை

மனிதர்களுடைய வாழ்க்கை வரலாறுகளையும், எதிர்கால நிகழ்ச்சிகளையும், ஊர் பெயர் முதலிய விவரங்களோடு கூறுகிற நாடி சோதிட ஏடுகளை நீங்கள் பார்த்திருக்கிறீர்களே இல்லையோ. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நாடி சோதிடம் நவரத்தின முதலியாரைச் சந்திக்க நேரிட்டபோது, முதன்முதலாக அவரிடம் நான் கேட்ட கேள்வி, "ஐயா இந்த ஏடுகள் எல்லாம் உங்களுக்கு எப்படிக் கிடைத்தன?" என்பதுதான். இதற்கு முதலியார் சொன்ன பதில் விந்தையாக இருந்தது.

ஐம்பது அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, தஞ்சாவூர் நூல் நிலையத்தில் புழுதி முடிச் செல்லித்துக் கொண்டிருந்த ஏட்டுக் குவியல்களை, ராத்தல் கணக்காக நிறுத்து ஏலம் போட்டார்கள். அந்த ஏலத்தில் நம்முடைய முதலியாரும் சில ராத்தல்கள் நிறுத்து வாங்கிக் கொண்டு வந்தாராம் !

இந்த நிகழ்ச்சியை ஆராய்வதற்கு இது இடம் இல்லை. அந்த ஏடுகளின் தலையெழுத்து - அற்றின் ஜாதகம் - எப்படியெல்லாம் இருக்கிறதோ, யார் கண்டார்கள்! ஆனால் இங்கு குறிப்பிட வேண்டிய ஒரு சிறப்பு அந்த ஏடுகளின் நுண்ணிய சின்னஞ் சிறிய கூட்டெழுத்துக்கள் தாம்.

அவற்றைப் பார்த்து அதிசயித்துப் போனவனாக, சோதிடர் அவர்களிடம் அவருக்குப் பயன்படாத ஏதாவது ஒரு கட்டு ஏட்டை எனக்குத் தர முடியுமானால், தராகம் படிக்கல்லும் இல்லாமல் கொடுக்கும்படி தயவாகக் கேட்டேன். அதன் பயனாக ஓர் ஏட்டுத் தொகுதி எனக்குக் கிடைத்தது. அதில் ஜாதகங்களின் குறிப்பே இல்லை. 'கிரகசாந்தி' என்று தலைப்பிலே மகுடம் சூட்டியிருந்தது. கிரகங்களுக்குத் தோஷ பரிசாரம் செய்கிறார்களே அதைப் பற்றி விரிவாகச் சொல்லியிருக்கிறது போலும் என்று நினைத்தேன். ஆனால் படித்துப் பார்த்தால் அது ஒரு கதையாக இருந்தது. 'கட்டளைக் கலித்துறை' என்ற யாப்பு முறையில் அந்தாதி வரிசையில் எழுதப்பட்டிருந்தது அது.

சோதிடத்தில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்களுக்கு விநோதமாகவும், நம்பிக்கை உள்ளவர்களுக்கு மேலும் உறுதிப்பாடாகவும் இருக்கும் என்று கருதிக் கதையின் சாரத்தைக் கீழே தருகிறேன்.

2

பொதிகைமலைச் சாரலில் மாலைநேரம், இன்மான தென்றற் காற்றிலே எங்கிருந்தோ புல்லாங்குழலின் ஒலி சுகமாக வருகிறது. அந்த ஒளியோடு இணைந்து ஆடுமாடுகளின் கழுதலே கட்டியுள்ள மணிகளும் சலங்கைகளும் 'கணகண' வென்று ஒளி செய்கின்றன. புல்லாங்குழலின் ஓசை நின்றபோதெல்லாம் ஊடே ஊடே ஒரு பாடல் கேட்கிறது.

மோன நிலையினில் முத்தியுண் டாமென்றே
கானமாய் ஊதுகுழல் - கோனே
கானமாய் ஊதுகுழல்

அருகிலே சென்று பார்த்தால், உலகப்பற்றையெல்லாம் துறந்த மகான் ஒருவர், மரவுரியே உடையாகவும் உடலின் தோற்றபோர்வையை ஊடுருவித் தென்னிக்கொண்டு நிற்கும் எலும்புப் பூட்டுக்களே கவசமாகவும், வெயிலையும் குளிரையும் காற்றையும் கனலையும் மழையையும் கண்டு சிரிக்கிற ஓர் அசாதாரணப் புன்னகையே முகத்திற்கு ஒப்பற்ற ஆபரணமாகவும் விளங்கும்படியாக இந்த மந்தையை நடத்திக்கொண்டு செல்கிறார்.

மாலை வெயிலின் மஞ்சள் நிறம் அவர் உடம்பில் படரும்போதெல்லாம் ஒரு குதி குதித்துக்கொண்டே புல்லாங்குழலை ஊதுகிறார். அதிலிருந்து வருகிற ஒலி, இரு வினைகளையும் வென்ற ஞானியின் பேச்சைப்போல, இராகம் தாளம் என்ற மனித வரம்புகள் இரண்டையும் கடந்து, அந்த இரண்டினாலும் அளக்கமுடியாத விரிவும் ஆழமும் உள்ளதாய், எங்கோ மன உலகின் ஓர் எட்டாத தொலைவிலிருந்து புறப்பட்டு வரும் ஆன்ம கீதமாக இருக்கிறது!

இடையிடையே அந்தப் புல்லாங்குழலை உதட்டிலிருந்து எடுத்துவிட்டு, ஒரு குழந்தை சிரிப்பதைப் போன்று கபடமற்ற ஞானச் சிரிப்புச் சிரித்துக் கொண்டே பாடுகிறார் அவர்!

எனதென்றும் யானென்றும் இல்லா திருக்கவே
தனதாக ஊதுகுழல் ! - கோனே
தனதாக ஊதுகுழல் !

இப்படிப் பாடிவிட்டுத் தானே தனதான ஓர் இராகத்தில், ஓர் ஒலி-ஒழுங்கில், புல்லாங்குழலில் இருந்து அதிமானுட வேகத்தில் ஒரு கீதம் சிறகடித்துப் பறந்து வருகிறது. அது நின்றதும் மீண்டும் பாடல் :

ஓடித் திரிவோர்க்கு உணர்வுகிடும்படி
சாடியே ஊதுகுழல் - கோனே
சாடியே ஊதுகுழல் !

அடுத்த கணம் நடந்து செல்கிற ஆடுமாடுகளைச் சாடி ஓடும்படி துரத்திவிட்டு, அந்தச் சாட்டத்தில் தானும் சேர்ந்து குதித்துக் குதித்து விளையாடிக் கொண்டே சிரிக்கிறார் அந்த ஞானி - இடைக்காட்டுச் சித்தர்.

ஆமாம். 'இடைக்காடர்' என்றும், 'இடைக்காட்டுச் சித்தர்' என்றும் வழங்கும் மகான்; சிறு பிராயத்தில் ஆடுமாடுகளை மேய்த்துக்கொண்டே மலைப்பக்கமாக வந்தபோது, நவநாத சித்தர்களில் ஒருவர் எதீப்பார் அவருக்குப் பால் கறந்து கொடுத்து உபசரித்து அதற்கு வெகுமதியா ஞானப்பாலையே பருகிக் கொண்டவர்! அன்றிலிருந்து.

மனம் எனும் மாடு அடங்கின்
தாண்டவக்கோனே! - முத்தி
வாய்த்தது என்று எண்ணேடா
தாண்டவக்கோனே !

என்று பாடியவாறு ஆடுமாடுகளுடன் அதே பொதிகை மலைச் சாரலி நிலையாக இருந்துவிட்டார். ஜீவப் பசுக்களை மேய்த்துத் திரியும் பசுபதியான இறைவனைக் கண்டு களிக்கும் ஆனந்த அனுபவத்தில், இந்தப் பல மந்தைகளோடு சேர்ந்து தானும் எத்தனையோ ஆண்டுகள் புல்லாங்குழலை ஊதியவாறு அந்த மலைப் பிரதேசத்திலேயே கழித்துவிட்டார் அவர் இப்பொழுதோ உலகத்தில் 'கோளாறு' ஆரம்பம் ஆகிற காலம் என் தெரிந்துகொண்டுவிட்டார். எனவே, அவருடைய தீர்க்கதரிசனமாக ஞானம் ஒரு வழிவகுக்க முனைந்தது !

3

நாடெங்கும் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் கடுமையான பஞ்சம் இருக்கிறது என்றும், கிரகங்கள் நூதனமான முறையில் பயங்கரமானவக்கரிக்கின்றன என்றும், வான சாஸ்திரிகளும் சோதிடர்களும் எச்சரிக்கை செய்தார்கள். அரசாளும் மன்னவரும் நிலத்தை ஆளும் வேந்தர்களும் நிலைகலங்கினார்கள். இயற்கையை எதிர்த்து நிற்கக்கூடிய வலிமை யாருக்குத்தான் உண்டு?

சாதனங்கள் செய்தவர்கள்
சாகார் குயிலே - எல்லாத்
தத்துவங்கள் தேர்ந்தவர்கள்
வேகார் குயிலே !

என்று மரக்கிளைகளில் உள்ள குயில்களோடு பேசிக்கொண்டே, எருக்கின் இலைகளைப் பறிக்க ஆரம்பித்தார் இடைக்காடர், பறிந்து அவைகளை சுட்டுக் கட்டாக வாழை தானினால்; இறுக்கிப் பிணைந்துத் தோளிலே சுமந்து கொண்டு, மலைச்சாரலிலே தமது குடிசையிலே கொண்டு கொட்டினார். அம்பாரம் அம்பாரமாகக் கொட்டினார் !

எருக்கின் இலைகளை ஆடுமாடுகள் பிரியத்தோடு தின்னவா செய்யும் ஒவ்வொரு ஆட்டுக்கும் மாட்டுக்கும் பக்கத்திலே போய் நின்று கொண்டு புல்லாங்குழலை ஊதினர். எருக்கின் இலையை ஒவ்வொன்றாய் எடுத்து இசைக் கிறக்கத்திலே நிற்கும் ஆடுகளின் வாயிலே கிறக்கத்தோடு கிறக்கமாய்க் கொடுத்தார். பசுக்களின் பக்கத்தில் நின்றுகொண்டு,

ஒன்றைப் பிடித்தோர்க்கே - பசுவே
உண்மை வசப்படுமே !
நின்ற நிலைதனிலே - பசுவே
நேர்மை அறிவாயே !

என்று பாடிக்கொண்டே எருக்கிலையைக் கொடுத்தார் !

நாளாக நாளாக ஓர் இலை, இரண்டு இலை, மூன்று இலை என்றாகி, சில தினங்களில் கொப்புக் கொப்பாகவே கொடுக்க ஆரம்பித்து விட்டார். புல்லாங்குழலும் பாட்டுமாகச் சேர்த்து அந்த ஆடுமாடுகளுக்கு எருக்கிலையிலே ஓர் அபாரமான பிரியத்தையே உண்டாக்கிவிட்டன !

4

கோளாறான பெரும் பஞ்சம் வந்தது. இந்த உலகத்தில் மக்களை மட்டும் அல்லமால், வாணையும் பூமியையுமே ஆட்டிவைக்கும் ஒன்பது பேர்களும், படி அளக்கும் நவக்கிரக மூர்த்திகளும், தங்களுடைய சாரத்திலே வக்கரித்து நின்றார்கள். பஞ்சம் கோர தாண்டவம் ஆடியது !

நிலம் எல்லாம் தீய்ந்தது. மக்கள் பசியால் மடிந்தனர். செடி கொடிகள் எல்லாம் கருகி விழுந்தன. மரம் மட்டைகள் எல்லாம் வெயிலிலே பாளம் பாளமாக வெடித்துச் சிதறின. ஆறுகளும் குளங்களும் நீர்ச் சனைகளும் அக்கினி வெள்ளத்தில் உருகி ஓடின. பொதிகைச் சாரலில் கானல் காய்ந்தது ! மலையின் பாறைகளில் எல்லாம் பெரிய பெரிய வெடிப்புகள் விழுந்து, அவற்றிலிருந்து தீப்பிடித்து எரிந்த மாதிரி வெப்பம் கொப்புளித்தது.

நவக்கிரக நாதர்கள் தாங்கள் நிற்கும் கோட்சாரத்திலே வக்கரித்துக் கொண்டு பயங்கரமாகச் சிரித்தார்கள். அப்படிச் சிரிக்கும்போதே 'சுட' என்று சூரியன் சிரிப்பை நிறுத்தினார்கள். எப்பொழுதும் அவனைப் பின் தொடரும் சந்திரன் இதுகண்டு தானும் வாயடைத்தான். செவ்வாயோ கையிலே தாங்கிய வேலைச் சுழற்றிக் கொண்டே கூர்மையான கண்களால் என்னவென்று உற்றுப்பார்த்தான். ஒப்பற்ற வடிவினான கண்களால் என்னவென்று உற்றுப்பார்த்தான். ஒப்பற்ற வடிவினான புதன் மௌனமாக நிலைமையை உணர்ந்தவனாய், ஸௌம்யமாக நின்றான். தேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் குருவும் இந்த மூவுலகத்துக்குமே புத்தி மயமாக இருப்பவனுமாகிய விழாபுனோ, பூமியிலிருந்து வக்கரித்துக் கொண்டு நின்ற தனது பார்வையை மீண்டும் திருப்பாமல், கையை முதுகுப் புறமாகக் கொண்டு வந்து கீழே சுட்டிக் காட்டினான். சர்வ சாஸ்திர சம்பன்னாக விளங்கும் சுக்கிரனோ என்றால், பனியைப் போன்றும் மல்லிகையைப் போன்றும் வெண்மையான காந்தியை வீசும் தனது சரீரத்தை அசைக்காமலே சிரித்தான். ராகு தன்னுடைய உடம்பை மகா வீரியத்தோடு ஆட்டினான். கேதுவோ ரௌத்ராகரமாக 'அட பிருகஸ்பதிகளே!' என்று சினத்தோடு பிருகஸ்பதி உள்ளிட்ட மற்ற எட்டுப் பேரையுமே சீறினான் ! சனி அப்பொழுதுதான் 'என்ன விஷயம்? என்று கேட்டுக்கொண்டே சம்மணம் போட்ட காலைச் சுடக்கும் போட்டுக் கொண்டான்!

செவ்வாய் சொன்னான் ! "கீழே பூமியில் ஒரே ஒரு இடத்தில் மட்டும் நம்முடைய ஆளுகை நடக்கவில்லை. என்ன அக்கிரமம் இது!"

செவ்வாய் சுட்டிக்காட்டிய இடத்தில் இடைக்காட்டுச் சித்தர் நின்று பால் கறந்து கொண்டிருந்தார்.

சாவாது இருந்திடப் பால்கற - சிரம்
தன்னில் இருந்திடும் பால்கற !
வேவாது இருந்திடப் பால் கற - வெறும்
வெட்ட வெளிக்குளே பால்கற !

என்று உற்சாகமாகப் பாடிக்கொண்டே, எந்தக் கோடையிலும் பஞ்சப் படாத தம்முடைய எருக்கிலையை ஆடுமாடுகளின் வாயிலே கொடுத்துக் கொண்டே அவற்றின் முதுகைத் தட்டிக்கொடுத்துப் பால் கறந்து கொண்டிருந்தார் !

'புறப்படுங்கள் அங்கே!' என்றான் கேது சீற்றத்தோடு.

'புறப்படுக!' என்றான் ராகு.

'அதுமட்டும் இல்லை. இப்பொழுது நாம் எந்த வரிசையில் எந்த அணிவகுப்பில் நிற்கிறோமோ அதே கிரமத்தில் செல்ல வேண்டும்! என்றான் வியாழன்!

'ஆமாம். அதுதான் முக்கியம். இராசி புரண்டுவிடாமல்!' என்று எச்சரிக்கை செய்தான் புதன், 'ஆம்' என்றான் சுக்கிரன்.

'சரி' என்று அங்குமிங்கும் இழுத்தான் சனி.

கிரக மூர்த்திகள் ஒன்பதுபேரும் அப்படியே இடைக்காட்டுச் சித்தருடைய ஆசிரமத்துக்கு விரைந்தார்கள், அதே அணிவகுப்பு கலையாதவாறு !

5

'வருக! வருக! நவநாத மூர்த்திகளே வருக! உங்கள் வரவு நல்வரவு ஆகுக!' என்றார் சித்தர். பால் கறந்து கொண்டிருந்தவர்கைக்கலசத்தோடு எழுந்து விட்டார்!

இருவினையாம் மாடுகளை
ஏகவிடு கோனே!
அடங்கும்மன மாடுதனை
அடக்கிவிடு கோனே!

என்று பாடிக்கொண்டே, அந்தப் பசுமாடுகளையும் ஆடுகளையும் ஒட்டி விட்டு, ஒரு கலசத்தில் பசுவின் பாலும், இன்னொரு கலசத்தின் ஆட்டின் பாலுமாக எதிர்கொண்டு உபசாரத்தோடே வந்தார்.

'இந்தக் குடிசை இன்று புனிதம் அடைந்தது. ஏதோ இந்தப் பஞ்ச காலத்தில் என்னால் முடிந்த அதிதி மரியாதை இதுதான், உண்டு கௌரவிக்க வேண்டும்' என்றார் இடைக்காடர்.

வேகமாக வந்த சூரியன் உபசாரத்தைக் கண்டு திகைத்தான். சந்திரனுக்கோ பால் என்றால் கொண்டாட்டம். இராகு கேதுக்களுக்குச் சொல்லவே வேண்டியதில்லை. புதன் புத்திசாலி யாகையால் எப்பொழுதுமே பால் இந்த உடம்புக்கு எவ்வளவு இதமான பொருள் என்பதை நன்கு உணர்ந்தவன். செவ்வாய்க்கு ஆட்டின் பால் என்றால் நாக்கிலே தண்ணீர் சொட்டும். சனி

வேகமாக ஒரு முடிவுக்கு வருவதில்லை. ஆனாலும் பால் சாப்பிட யார் மறுப்பார்கள்? வியாழனோ 'அதிதி மரியாதை', விருந்து உபசாரம்' என்றால் அதை அமைதிக்கிறதே இல்லை !

ஒன்பது பேரும் பால் பருகினார்கள். சுத்தமான பசுவின் பால், ஆரோக்கியமான ஆட்டின் பால். அதுவும் எருக்கின் இலைகளையே உட்கொண்டு சுரந்த அபூர்வமான பால்; சித்தருடைய உபசாரப்பிலே தீவ்வியமாக இருந்தது அதைச் சாப்பிட !

சற்று நேரத்திலே செவ்வாய்க்குச் கொஞ்சம் சிரம பரிகாரம் செய்து கொள்ளலாம் என்று தோன்றியது. புதுனுக்குப் புத்தி மயங்குவது போல இருந்தது. சனியோ உட்கார்ந்தவாறே மெதுவாகச் சாய்ந்தான். குரு மௌனமாகக் கிறங்கினான். மற்றவர்களும் அப்படியே.

ஒன்பது மூர்த்திகளுக்குமே அந்தப் பால் ஒரு வகையான கிறக்கத்தைக் கொடுத்தது. அப்படியே மயங்கிப்போய் உறங்கி விட்டார்கள்.

சித்துக்கள் விளையாடுகிற ஒரு ஞானப் பித்தனுடைய புன்னகை முகத்திலே ஓடுகிறவராய், அந்த மகான் இடைக்காட்டுச் சித்தர் மெதுவாக நடந்துவந்தார். ஒன்பது பேரும் தங்களுக்குள்ளே கிரமப்படுத்தி வக்கரித்திருந்த அந்த இராசி அணிவகுப்பைப் பார்த்தார். அவர் முகத்தில் புன்னகை அரும்பியது. அவருடைய மனத்தினுள்ளே ஒரு வினாடி ஏதோ கணிதம் ஓடியது. புல்லாங்குழலை எடுத்து ஏதோ கோடு போடுபவர் போலக் காற்றிலே கீறிப் பார்த்தார். மறுவினாடி மெதுவாக அவர்களை ஒவ்வொருவராகத் தூக்கினார். தம்முடைய கணை வரம்புப்படி வேறு ஒரு இராசிக்கிரமத்திலே படுக்க வைத்தார். நகர்ந்து நின்று புல்லாங்குழலை எடுத்து ஊத ஆரம்பித்துவிட்டார் அவ்வளவுதான் ! என்ன ஆயிற்று?

'மடமட'வென்று வானத்திலே இடி இடிந்தது 'பளிர் பளிர்' என்ற கண்ணைப் பறிக்கிற மின்னல்கள். 'ஓ' என்று மேகத்தையே கிழித்துக் கொண்டு ஒரு காற்று. மறுகணம் 'தடதட'வென்று மழை; பிரளய காறமாகக் கொட்டுக் கொட்டென்று கொட்டியடித்தது.

ஆடு மயிலே - நடம்
ஆடு மயிலே - எங்கள்
ஆதியணி சேடனைக் கண்டு
ஆடு மயிலே - நடம்
ஆடு மயிலே !

என்று, அந்த மேகத்தையும் மழையையும் பார்த்துப் பாடிக்கொண்டே ஆடு ஆரம்பித்து விட்டார் இடைக்காடர்.

நவக்கிரக நாதர்கள் தங்கள் மயக்கத்திலிருந்து எழுந்துபோது ஆற்றிலே வெள்ளம் ஓடிக்கொண்டிருந்தது. சுனைகளிலே தண்ணீர் அலை வீசிக் கொண்டிருந்தது! அருவிகள் எல்லாம் 'திண் திண்' என்று விழுந்த கொண்டிருந்தன !

'என்ன அக்கிரமம் !' என்று சொல்லிக்கொண்டே எழுந்தால் செவ்வாய் 'கிறக்கந்தான், ஆனாலும் எத்தனை சுகமாக இருந்தது! என்று சொல்லிக்கொண்டே அமர்ந்தான் சக்கிரன். போதை இன்னும் சரியாகத் தெளியாமல் உடம்பை நெளித்துக்கொடுத்தான் சனி மற்றவர்களும் விழித்துவிட்டார்கள்.

'என்ன நடந்தது?' என்று கேட்டுக் கொண்டே கவர்ச்சிகரமான புன்னகையோடு சித்தரைப் பார்த்தான் புதன்.

'விழித்திருக்கும்போது உங்கள் இஷ்டத்துக்கு நீங்கள் விளையாடுகிறீர்கள். என் இஷ்டத்திற்கு நான் விளையாட வேண்டும் என்றால் நீங்கள் அயர்ந்து தூங்குகிற சமயமாகத்தான் பார்க்க வேண்டியதிருக்கிறது. வேறு என்ன செய்ய? உபசாரத்திலே உங்களை மயக்கினால் தான் நாங்கள் எங்கள் காரியத்தைச் சாதித்துக் கொள்ள முடிகிறது ! என்றார் சித்தர்.

சக்கிரனும் சந்திரனும் மெதுவாகச் சிரித்தார்கள். வியாழனோ சித்தரையும் அவருடைய விளையாட்டினால் நேர்ந்த மாறுதலையும் கண்கொட்டாமல், இமையை நன்றாக அகல விரித்து, நீண்ட நேரம் பார்த்தான். அந்தக் குரு-பார்வையில் பூமியைப் போலவே கிரக நாதர்களின் உள்ளமும் குளிர்ந்துவிட்டது.

அந்தக் குளிர்ந்த தருணத்திலேயே சித்தர் அவர்களுக்கு விடை கொடுத்து அனுப்பினார். மறு வினாடி வேதப் பொருளை ஒலிக் கோவையிலே உரைசெய்யும் அந்த அற்புதமான புல்லாங்குழலின் மாய கீதம் பொதிகைச் சாரலிலே ஒலிக்கத் தொடங்கியது. அந்த ஒலியின் இணைப்பாக ஆடுமாடுகளின் சலங்கையின் ஒலித்தன. அந்த இன்னொலியிலே கொக்கியவாறு, மனம் என்ற வண்டின் ரீங்காரமாக அந்த மகானுடைய தெய்விகப் பாடலும் அங்கங்கே கேட்டது.

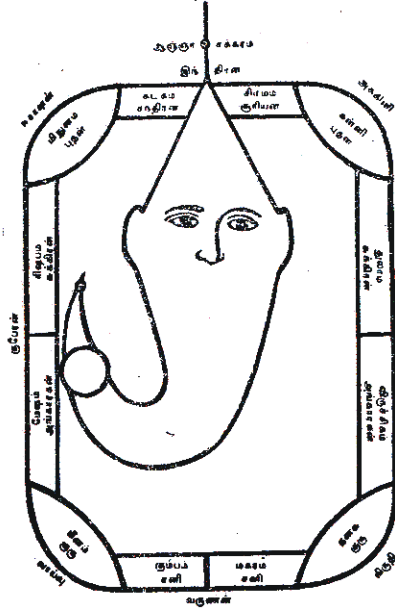
அல்லல் வினை இல்லை என்று
தும்பீ பற - பரம
ஆனந்தம் கண்டோம் என்று
தும்பீ பற !

தொல்லை வினை நீங்கிற் றென்று
தும்பீ பற - பரஞ்
சோதியைக் கண்டோம் என்று
தும்பீ பற!"

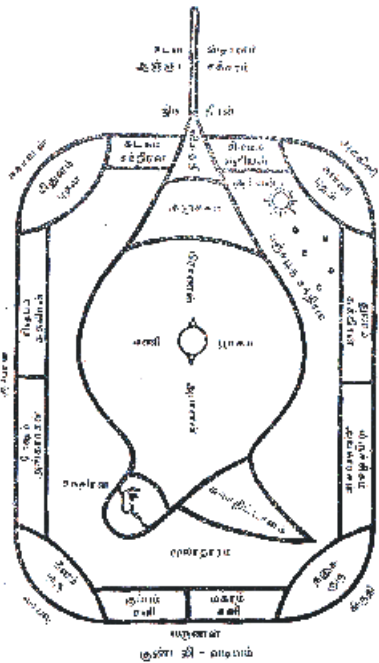
35. இணைப்புகள்

அ) அவ்வையின் குறள் - விளக்கப் படங்கள்

அவ்வையின் குறளிலே விளக்கம் பெறுகிற ஆன்ம ஆற்றலானது. இந்த மனித உடம்பில் எப்படி மையங்கள் கொண்டுள்ளது என்பதையும், இந்த ஆற்றல் மேலெழுத்து எவ்வாறு மண்டலமிட்டு இயங்குகிறது என்பதையும், சுந்தர மாணிக்க யோகீசுவரரும் அவரைப் போலவே மெய்ஞ்ஞான யோகம் பயின்று தேர்ந்த பொரியோர்களும் வரைபடமாகச் சித்திரித்துள்ளார்கள். இந்த விளக்கப் படங்களில் இரண்டை இங்கே இணைந்துள்ளேன்.

திருமூலர் பாடுகிற "ஐந்து கரத்தன் ஆனை முகத்தன்" ஞானிகள் காணும் அக வடிவம்

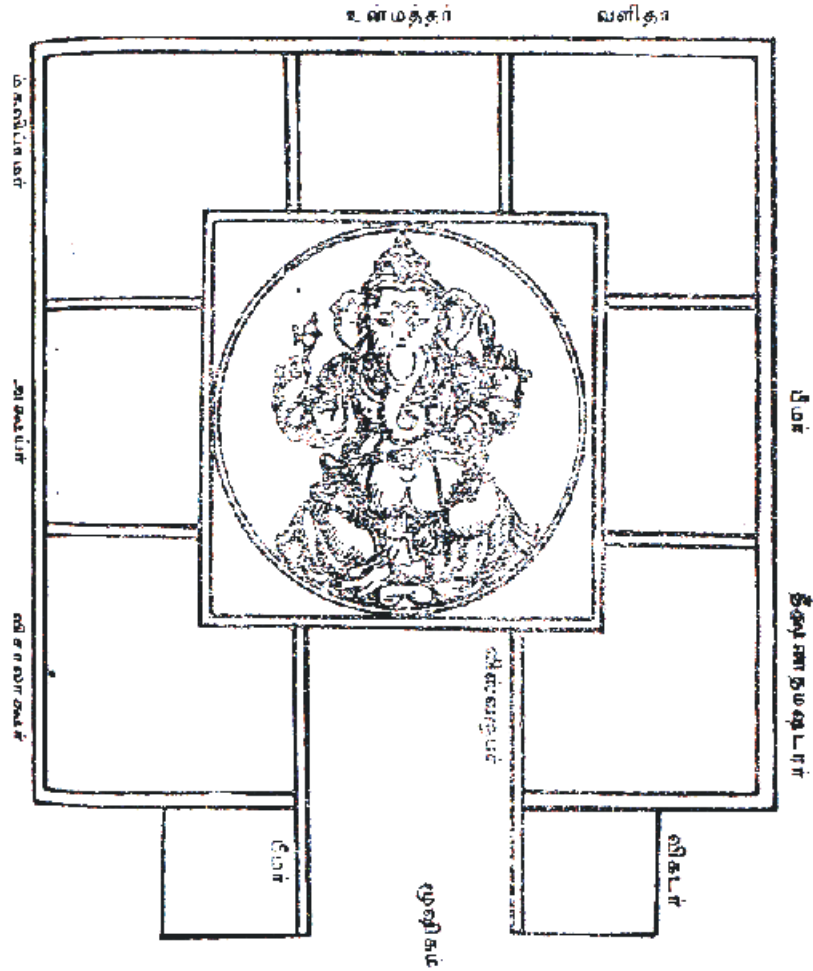
சக்கர இணைப்புகள்

ஆ) இறையாற்றல் எந்திரங்கள்

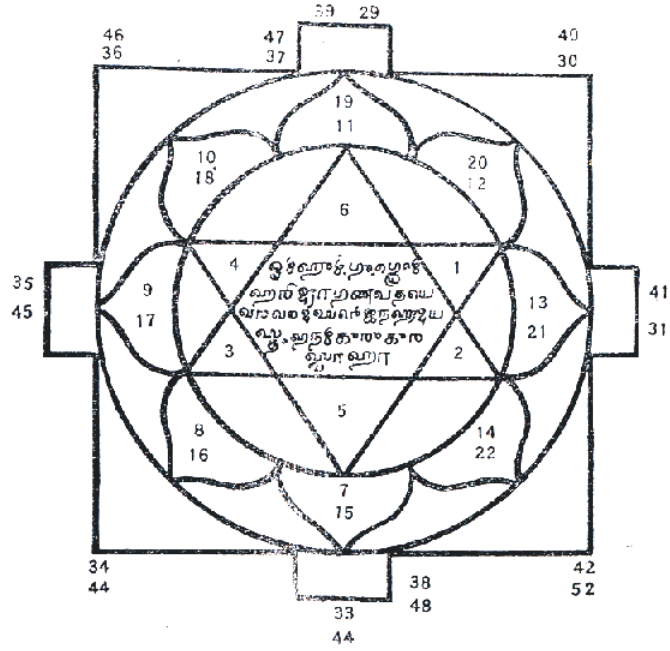
சிவயோகி இரத்தினசபாதி யாரிடம் மந்திரப் பயிற்சியில் தேர்ந்திருந்த சில சித்தர்களின் மரபுவழிச் சக்கரங்களின் படங்கள் ஏராளமாக இருந்தன. தீடுவாவடுதுறை ஆதீனத்திலிருந்து இருபத்தோராவது குருமகா சந்நிதானம் அவர்களது ஆட்சியின்போது வெளிவந்த கணபதி, முருகன், ஆடவல்லான் ஆகிய நூல்களிலும், திருமந்திரம் நான்காவது தந்திரம் பஞ்சாட்சர தீப விளக்க உரையிலும் காண்கிற சில சக்கரங்களும், தம்மிடம் இருந்த சக்கரங்களும் ஒத்திருத்தமை கண்டு, சிவயோகியார் மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள். அந்தச் சக்கரங்கள் சித்தர்களின் இலக்கிய மரபையொட்டியனவாக இருப்பதால், சிவயோகியார் தமது குறிப்புகளிலிருந்து இந்தச் சக்கரங்களைத் தந்தார்கள்.

சித்தர்களின் வழிபாட்டிலே இந்தச் சக்கர முறைகளைப் பயில்வார்க்கு, எதிர் காலத்தில் இவை பயன்படலாம் என்னும் எண்ணத்தோடு அவற்றை இங்கே இணைத்துள்ளேன்.

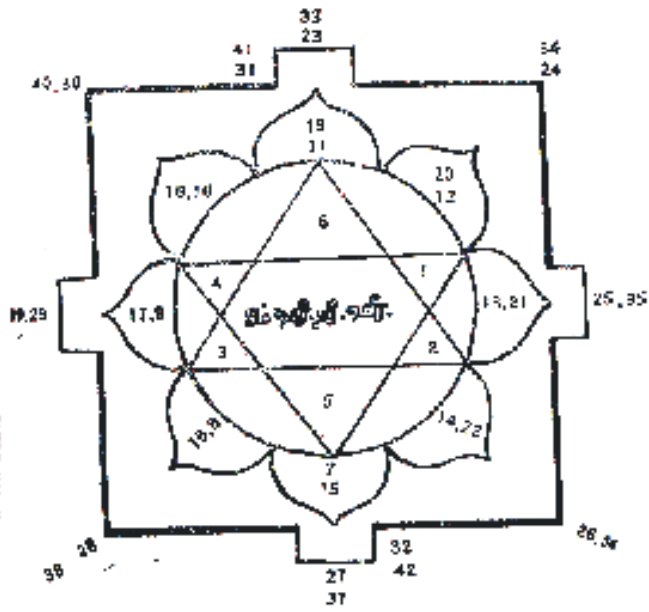
ஞான நூல் வகுத்த விநாயகர் கோவிலமைப்பு

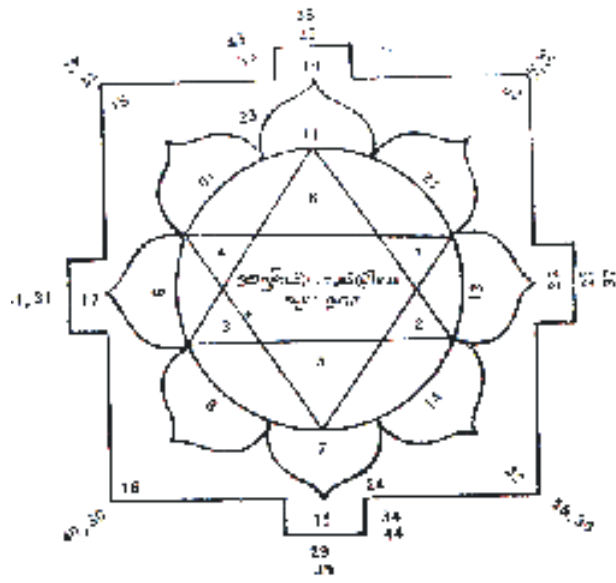
மஞ்சள் விநாயகர் எண் + எழுத்து எந்திரம்

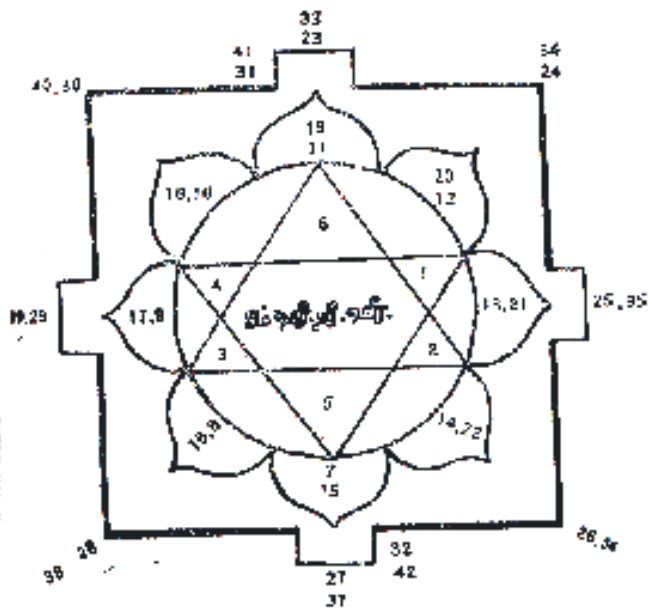
சக்தி விநாயக எந்திரம்

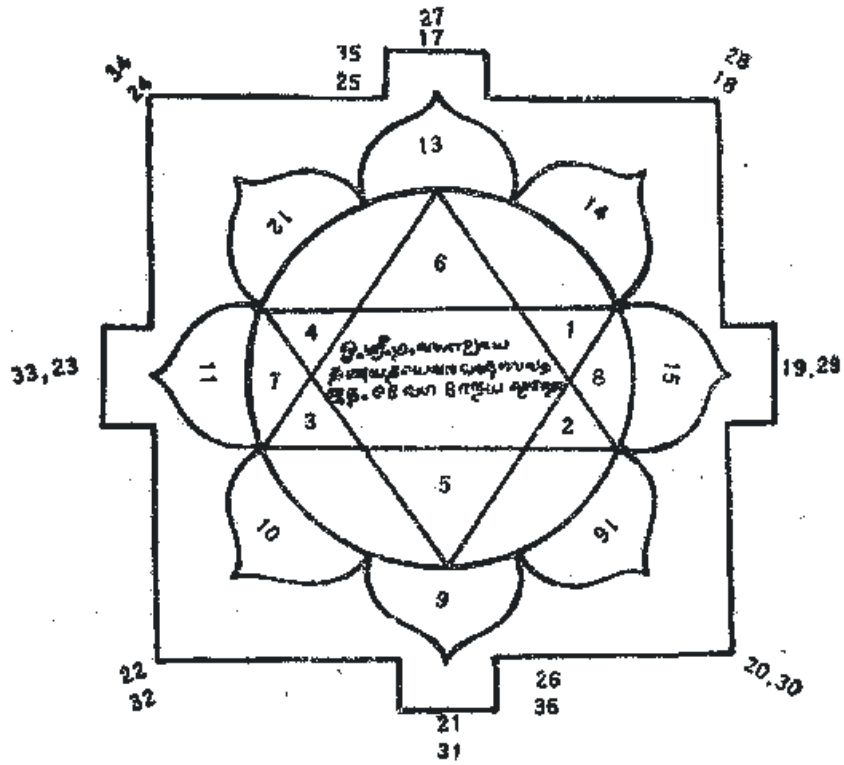
சக்தி - விநாயக என்ஜியம்

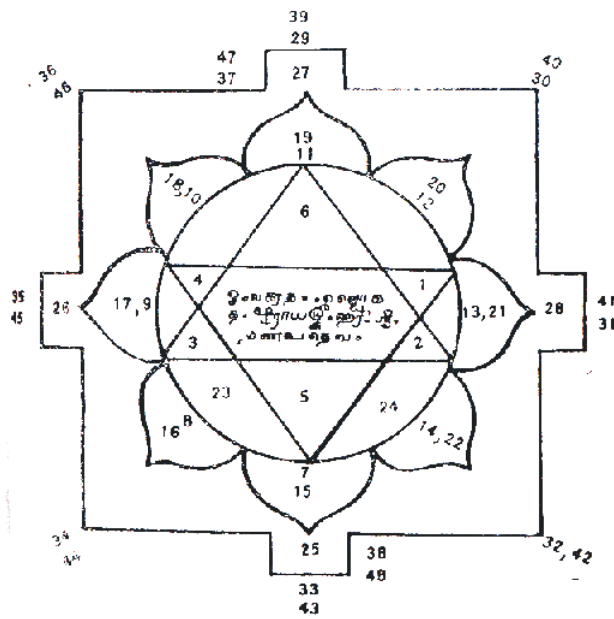
சக்தி - விநாயக என்ஜியம்

திருமேவு கணபதி எந்திரம்

கணபதி முவுலக ஈர்ப்பு எந்திரம்

திருமுல்லை வழங்குகிற ஆலமுண்டானது
ஐம்பத்தேதாரெழுத்துச் சக்கரம்

இருமுறைக்கு அமைச்சு சக்கரம்

சி	வா	ய	ந	ம
ம	சி	வா	ய	ந
ந	ம	சி	வா	ய
ய	ந	ம	சி	வா
வா	ய	ந	ம	சி

திரைப்படக் கருத்து திரைப்படக் கருத்து

சி	வ	ய	ந	ம	சி	வ	ய	ந	ம	சி
ம	ம	ய	ம	ம	ம	ம	ம	ம	ம	ம
ந	ம	ந	ந	ந	ந	ந	ந	ந	ம	ய
ய	ம	ந	ய	ய	ய	ய	ய	ந	ம	ந
வ	ம	ந	வ	வ	வ	வ	ய	ந	ம	ம
சி	ம	ந	ய	வ	சி	வ	ய	ந	ம	சி
ம	ம	ந	ய	வ	வ	வ	ய	ந	ம	வ
ந	ம	ந	ய	ய	ய	ய	ய	ந	ம	ய
ய	ம	ந	ந	ந	ந	ந	ந	ந	ம	ந
வ	ம	ம	ம	ம	ம	ம	ம	ம	ம	ம
சி	ம	ந	ய	வ	சி	ம	ந	ய	வ	சி

திரைப்படக் கருத்து

நிருவம்பல உள்வெளி எந்திரம்

ந	உ	ஸி	வ	ய	ஸி	உ	வ	ய	ந	ஸி
ய	ந	வ	ஸி	உ	வ	ஸி	ய	ந	உ	வ
உ	வ	ய	ந	ஸி	ய	வ	ஸி	உ	ய	ந
ஸி	ய	ந	உ	வ	ந	ந	உ	ஸி	வ	ய
வ	ஸி	உ	ய	ந	உ	ய	ந	வ	ஸி	உ
ஹ	ந	ஹ	ந	ஹ	ஹ	ஹ	ந	ஹ	ந	ஹ
வ	உ	ந	ய	ஸி	ஹ	ஸி	ந	ய	வ	உ
ஸி	ந	ய	வ	உ	ஹ	உ	ஸி	வ	ந	ய
உ	ஸி	வ	ந	ய	ந	ய	வ	ஸி	உ	ந
ய	வ	ஸி	உ	ந	ஹ	ந	ய	உ	ஸி	வ
ந	ய	உ	ஸி	வ	ந	வ	உ	ந	ய	ஸி

அவ்வெளி உள்வெளி எந்திரம்

ஸி	வ	ய	ந	உ	ஸி	வ	ய	ந	உ	ஸி
வ	ய	ந	உ	ஸி	வ	ய	ந	உ	ஸி	வ
ய	ந	உ	ஸி	வ	ய	ந	உ	ஸி	வ	ய
ந	உ	ஸி	வ	ய	ந	உ	ஸி	வ	ய	ந
உ	ஸி	வ	ய	ந	ஸி	வ	ய	ந	உ	ஸி
ஸி	வ	ய	ந	உ	ஸி	வ	ய	ந	உ	ஸி
வ	ய	ந	உ	ஸி	வ	ய	ந	உ	ஸி	வ
ய	ந	உ	ஸி	வ	ய	ந	உ	ஸி	வ	ய
ந	உ	ஸி	வ	ய	ந	வ	உ	ந	ய	ஸி

புள்ளி எழுத்துக்கள்

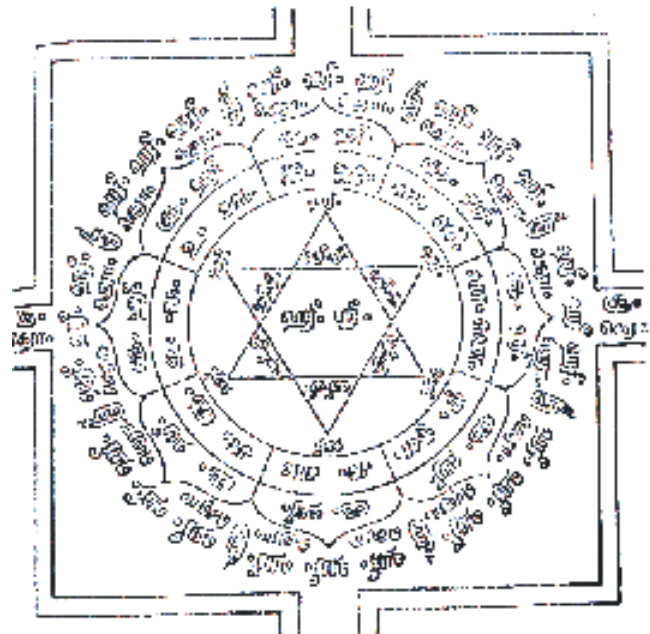
தார பஞ்சாக்கரம்

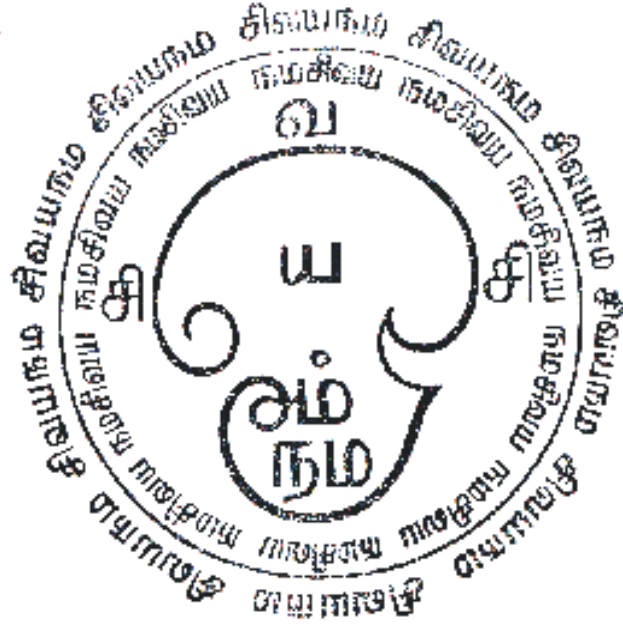
22 குறும் முத்து என்னொருதும் சக்கரம்

18	19	20	21	22	23	24
17	சி	வ	ய	ந	ம	1
16	ம	சி	வ	ய	ந	2
15	ந	ம	சி	வ	ய	3
14	ய	ந	ம	சி	வ	4
13	வ	சி	ய	ந	ம	5
12	11	10	9	8	7	6

புறநெடுவரை தாமசுலி சக்கரம்

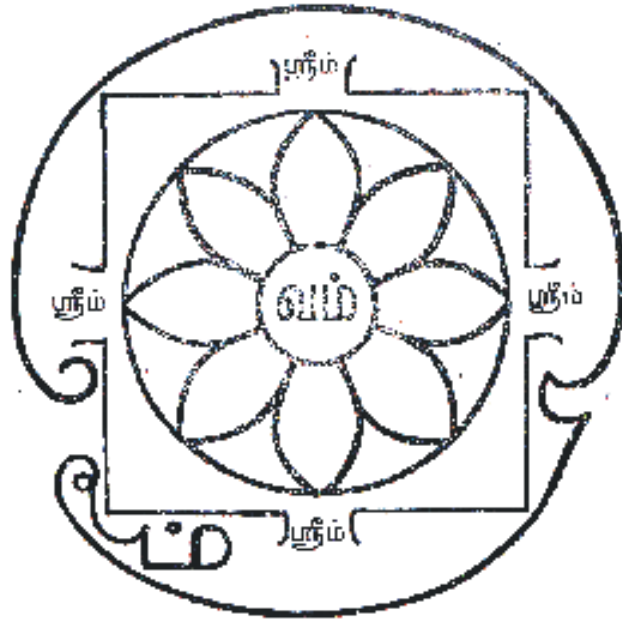
அடியாத்தூள் ஐங்கோலத்தூள் உபகரணம்

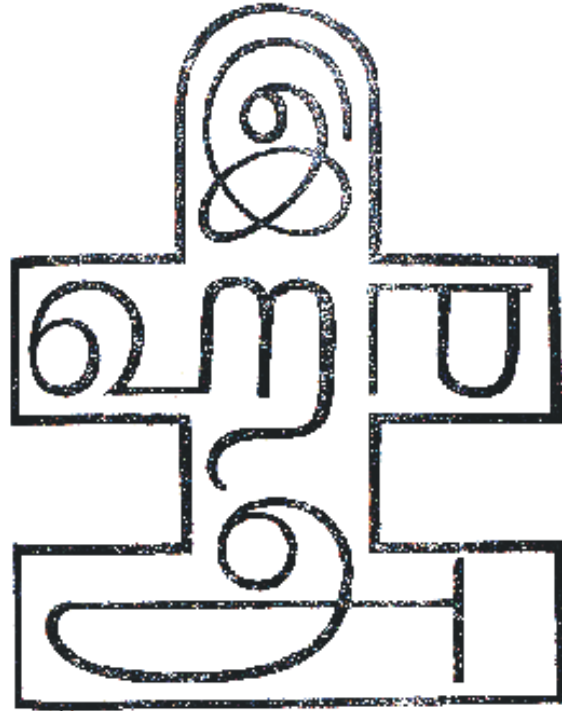
மேலுள்ள மணித் தாமரை

ஒன்பாட்டுத் திரைப்படம் எழுதல்

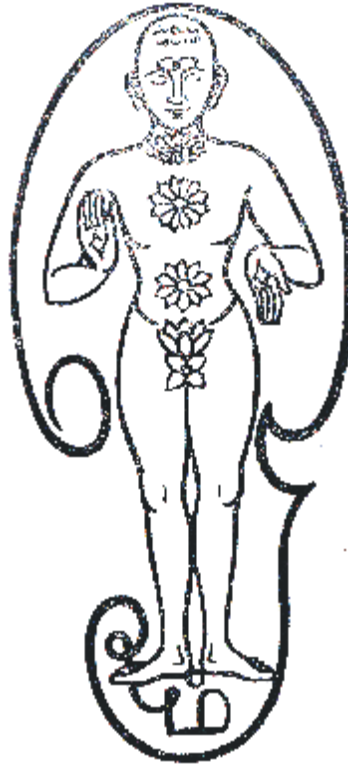
புள்ளி 11. இயல்பில் எக்களம்

ஊர் ப எழுத்து எழுதி

ஊர் ப எழுத்து எழுதி

ஊழ்த்தலைபிட்டுச் சக்கரம்

	ய	வ	ய	
	வ	சி	வ	
	ய	வ	ய	

கூத்தபிரான் ஆடல்காண் சக்கரம்

சி	வ	ய	ந	ம
வ	சி	ய	ந	ம
ய	வ	சி	ந	ம
ந	ய	வ	சி	ம
ம	ந	ய	வ	சி

சீத்தர்களின் எண் கணக்கீலான

மகப்பேறு எந்திரம்

42	49	2	7
6	3	46	45
48	43	8	1
4	5	44	47

தாமிரத் தகடு அல்லது தங்கத்தோடு. இதைச் செய்யவும். இந்தப் பூசனை தொடங்கவும். அவரவர் சாரத்தின்படி திங்களை (சந்திரனைப்) பொன்னன் (சூரு) என்னும் வியாழன் கோட்சாரத்தில் நோக்குகிற காலம் சிறப்புடையது என்பது முனிவர் வாக்கு. தம் சாரத்தில் ஐந்தாவது வீட்டை வியாழன் நோக்குகிற கோட்சாரம் சிறப்பானது என்பதும் சித்தர்களான கணியர்களின் விதியாகும்.

செல்வம் தரும் சக்கரம்

44	51	2	7
6	3	48	47
50	45	8	1
4	5	6	10

தாமிரத் தகடு அல்லது தங்கத் தகடு. அவரவர் சாரத்தில், இரண்டு அல்லது ஒன்பது அல்லது பதினொன்றாம் வீட்டை வெள்ளி நோக்குகிற கோட்சாரத்தில் இந்த வழிபாட்டை மேற்கொள்வது நலம்.

நோய் தீர்க்கும் சக்கரம்

13	20	2	7
6	3	17	16
19	14	8	1
4	5	15	18

தாமரத் தகடு அல்லது தங்கத் தகடு, ஆறாவது வீட்டை நற்கோள் நோக்குகிற கோட்சாரத்தில் வழிபாடு தொடங்குவது நலம் பயக்கும்.

கண்ணேறு அல்லது செய்வினை விலக்கும் சக்கரம்

3	10	2	7
6	3	7	6
9	4	8	1
4	5	5	8

தாமிரத்தகடு அல்லது தங்கத் தகடு, நல்லோரையில் வழிபாடு செய்வது நலம், வெள்ளி அல்லது செவ்வாய்கிழமை கூடிய அமாவாசை சிறப்புடையது என்று சில சித்தர் சுவடிகள் கூறுகின்றன.

எதிரியை வெற்றிகொள்ளும் சக்கரம்

15	22	2	7
6	3	19	18
21	16	8	1
4	5	17	20

தாமிரத் தகடு அல்லது தங்கத் தகடு, ஆறாவது வீட்டை நற்கோள் காணும் கோட்சாரத்தில் வழிபாடு இயற்றுவது நற்பலன் நல்கும். தனது சாரத்தில் மூன்றாவது வீட்டுக்கு நாயகனான கோள் வலிமை பெறுகிற நன்னாள் சிறப்புடையது.

ஈர்ப்பு அல்லது வசியம்

30	37	2	7
6	3	34	33
36	31	8	1
4	5	32	35

தாமிரத்தகடு அல்லது தங்கத்தகடு, மூன்றாவது வீட்டை நற்கோள் காணுங் கோட்சாரத்தில் வழிபடல் நன்று, இந்த வழிபாட்டில் புனுகு, சந்தனம் முதலிய நறுமணப் பொருள்களுக்கு முக்கியம் தரப்படும்.

தேர்வுகள், போட்டிகள் போன்ற முயற்சிகளில் வெற்றி தரும் சக்கரம்

23	30	2	7
6	3	27	26
29	24	8	1
4	5	25	28

தாமிரத்தகடு அல்லது தங்கத்தகடு, மூன்று, பத்து, ஆறு ஆகிய வீடுகளில் நற்கோளின் பார்வை வீழ்கிற கோட்சாரம் நன்று.

வெற்றியும் புகழும் தருகிற பொதுச் சக்கரம்

24	31	2	7
6	3	28	27
30	25	8	1
4	5	26	29

தாமிரத் தகடு அல்லது தங்கத் தகடு, தனது விண்மீனுக்கு வலிமை தரக்கூடிய கோட்சாரத்தில் வழிபாடு இயற்றுவது நலம் தரும.

ஓ) வீண்கோட சக்கரங்கள்

பின்னர் வருகிற ஏழு சக்கரங்களும் நான் நேரில் பழகியுள்ள சித்தர் மரபில் வந்த பெரியோர்கள், தங்களுடைய பயிற்சியிலும் பழக்கத்திலும் பயன் துய்த்துக் கண்ட சித்தர் முறையிலான மந்திர யந்திரங்கள் என்று சொல்லி வழங்கிய மதிப்பு மிகுந்த வழிபாட்டு இரகசியக் கருவூலங்கள். சித்தர்களின் வழிபாட்டு முறையிலே எண்களின் ஒலியாற்றலும் முக்கியம் பெறுகின்றது என்பது இங்கே குறிப்பிடத்தக்க பேருண்மையாகும்.

இந்த எண்களை இப்போது வழக்கத்தில் உள்ள 1, 2, 3, 4 என்ற முறையிலும் வரையலாம் ; அல்லது தமிழ்க் குறியீட்டின் படி க, உ, ங, ச என்ற முறையிலும் வரையலாம்.

இந்த எண் சக்கரங்களை வழிபாடு செய்யும் முன்பு, அந்தந்தக் கோள்களின் உருவங்களை முறைப்படி வந்தித்து, அதன் பிறகு இந்தச் சக்கரங்களையும் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று ஒரு விதி சொல்லப்பட்டுள்ளது.

இந்த உருவ வழிபாட்டுக்குத் தமிழகத்துக் கோயில்களிலே அமைந்துள்ள நவக்கோட சன்னிதிகள் பொருத்தமான இடங்களாம். அந்தந்தச் சக்கரத்தை அவ்வவ் வுருவங்களின் பாதங்களில் வைத்து, முறையான பூசனைகள் செய்து, அதன் பின்னர் அவற்றை எடுத்துவந்து வீட்டில் வைத்து வழிபடலாம். உடம்பில் அணிந்து கொள்வதும் பயன்தரும்.

சூரியன்

4	14	15	1
9	7	6	12
5	11	10	8
16	2	3	13

தங்கத் தகடு, ஞாயிற்றுக் கிழமை; ஞாயிறு ஒரை. சூரியன் கோடசாரத்தில் நன்னிலையில் நிற்கும் காலம்.

சந்திரன்

2	47	16	41	10	35	4
5	23	48	17	42	11	29
30	6	24	49	18	36	12
3	31	7	25	43	19	37
38	14	32	1	26	44	20
21	39	8	33	2	27	45
46	15	40	9	34	3	28

வெள்ளித் தகடு; திங்கட கிழமை; சந்திர ஓரை, சந்திரன் கோட்சாரத்தில் வலிமையோடு நிற்கும் காலம்.

செவ்வாய்

37	78	29	70	21	62	13	54	5
6	38	79	30	71	22	63	14	46
47	7	39	80	31	72	23	55	15
16	48	8	40	81	32	64	24	56
57	17	49	9	41	73	33	65	25
26	58	18	50	1	42	74	34	66
67	27	59	10	51	2	43	75	35
36	68	19	60	11	52	3	44	76
77	28	69	20	61	12	53	4	45

இரும்புத் தகடு; செவ்வாய்கிழமை செவ்வாய் ஓரை. கோட்சாரத்தில் செவ்வாய் நன்னிலையில் நிற்கும் காலம்.

வியாழன்

4	9	2
3	5	7
8	1	6

வெள்ளித் தகட்டில் வரைந்துகொள்ள வேண்டும். வியாழக் கிழமை ஓரையில், கோட்சாரத்தில் வியாழன் நன்னிலையில் நிற்கும் காலத்தில் அணிந்து கொள்வது நலம் என்பது சித்தர் அறிவுரை.

சனி

8	58	59	5	4	62	63	1
9	15	51	52	53	54	10	16
48	18	22	44	45	19	23	41
25	39	35	29	28	38	34	32
33	31	27	37	36	30	26	40
24	42	46	20	21	43	47	17
49	55	14	13	12	11	50	56
64	2	6	60	61	3	7	57

ஈயத் தகட்டில் சனிக்கிழமை சனி ஓரையில் கோட்சாரத்தில் சனி நன்னிலையில் நிற்கும் காலத்தில் வரைந்து அணிந்து கொள்வது நலம் எனச் சித்தர்களின் அறிவுரை.

புதன்

11	24	7	20	3
4	12	25	8	16
17	5	13	21	9
10	18	1	14	22
23	6	19	2	15

பித்தளைத் தகடு; புதன் கிழமை; புதன் ஓரை, புதன் நன்னிலையில் கோடசாரத்தில் நிற்கும் காலம்.

சுக்கிரன்

6	32	3	34	35	1
7	11	27	28	8	30
19	14	16	15	23	24
18	20	22	21	17	13
25	29	11	9	26	12
36	5	33	4	2	13

செப்புத் தகடு; வெள்ளிக்கிழமை, வெள்ளி ஓரையில், சுக்கிரன் கோடசாரத்தில் நன்னிலையில் நிற்கும் காலம்.

ஈ. அணிகல யந்திரங்கள்

பதக்கம் அல்லது மோதிரத்துக்குரிய நவக்கோட கற்களைப் பதிக்கும் முறை

பச்சை	வைரம்	முத்து
புட்பராகம்	மாணிக்கம்	பவளம்
வைடூரியம்	நீலம்	கொமேதகம்

தங்கத்திலே செய்து இரண்டாவது விரலாகிய மோதிர விரலில் அணிந்து கொள்ளலாம், பதக்கங்களாகவும் செய்து அணிந்து கொள்ளலாம்.

மோதிரச் சக்கரம்

சூரியன்

8	1	6
3	5	7
4	9	2

தங்கத்தில் இந்தச் சக்கரம் வரைந்த மோதிரத்தை, மோதிர விரலில் அணியவும். ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் தனது விண்மீனுக்கு வலிமை தருகிற நாளில் சூரிய ஓரையில் அணியவும்.

மோதிரச் சக்கரம்

சந்திரன்

7	2	9
8	6	4
3	10	5

வெள்ளியில் செய்து சுண்டுவிரலில் அணியவும், திங்கட்கிழமை, சந்திர ஓரை, விண்மீன் வலிமை பெற்ற நன்னாள்.

செவ்வாய்

8	3	10
9	7	5
4	11	6

செம்பு அல்லது தங்கம்; மோதிர விரல்; தனது சாரத்தில் செவ்வாயை நற்கோள் காணும் நன்னாளாகிய ஒரு செவ்வாய்க் கிழமை, அந்த நற்கோளின் ஓரை.

இராகு

13	8	15
14	12	10
9	16	11

தகரத்தில் இந்த மோதிரம் செய்யவேண்டும். கண்ட விரலில் அணிந்து கொள்ளவேண்டும். தனது சாரத்தில் இராகு நிற்கும் வீட்டை நற்கோள் நோக்கும் கோட்சாரம் நன்று, அந்த நற்கோளின் கிழமையில் அந்தக் கோளின் ஓரை சிறப்புடையது.

வியாழன்

10	5	12
11	9	7
6	13	8

தங்கம்; மோதிர விரல்; வியாழக்கிழமை; குரு ஓரை நன்னாள்.

சனி

12	7	14
13	11	9
8	15	10

துத்தநாகம்; நடுவிரல், சனியை நற்கோள் காணும் கோட்டசாரம் ; தனது வீண்மீன் வலிமை பெறுகிற நன்னாள். சனிக் கிழமை கூடினால் மேலும் சிறப்பு.

புதன்

9	4	11
10	8	6
5	12	7

பித்தளை அல்லது தங்கம்; மோதிர விரல்; புதன்கிழமை; புத ஓரை; புதன் வலிமை பெறுகிற கோட்டசாரம்.

சில குறிப்புகளில் நடுவிரலும் சொல்லப்படுகிறது.

கேது

14	9	16
15	13	11
10	17	12

தங்கம், மோதிர விரல்; சாரத்தில் கேதுவை நற்கோள் நோக்குகிற கோட்டசாரம். அந்த நற்கோளின் கிழமையில், அந்தக் கோளின் ஓரை.

சுக்கிரன்

1	6	13
12	10	8
7	14	9

வெள்ளி; மேதிர விரல்; வெள்ளிக்கிழமை; சுக்கிர ஓரை; தனது இராசிப்படி கோட்சாரத்தில் சுக்கிரன் வலிமை பெறுகிற ஒரு வெள்ளிக்கிழமையாகிய நன்னாள்.